

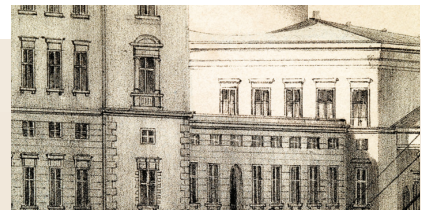
1/2011

STATSREVISORERNE

Beretning om
tildelingen af individuel stats-
garanti til Amagerbanken A/S

1/2011

Beretning om tildelingen af individuel stats- garanti til Amagerbanken A/S

Statsrevisorerne fremsender denne beretning med deres bemærkninger til Folketinget og vedkommende minister, jf. § 3 i lov om statsrevisorerne og § 18, stk. 1, i lov om revisionen af statens regnskaber m.m.

København 2011

Denne beretning til Folketinget skal behandles ifølge lov om revisionen af statens regnskaber, § 18: Statsrevisorerne fremsender med deres eventuelle bemærkninger Rigsrevisionens beretning til Folketinget og vedkommende minister.

Erhvervs- og vækstministeren afgiver en redegørelse til beretningen.

Rigsrevisor afgiver et notat med bemærkninger til ministerens redegørelse.

På baggrund af ministerens redegørelse og rigsrevisors notat tager Statsrevisorerne endelig stilling til beretningen, hvilket forventes at ske midt i marts 2012.

Ministerens redegørelse, rigsrevisors bemærkninger og Statsrevisorerens eventuelle bemærkninger samles i Statsrevisorerens Endelig betænkning over statsregnskabet, som årligt afgives til Folketinget i april måned – i dette tilfælde Endelig betænkning over statsregnskabet 2011, som afgives i april 2013.

Henvendelse vedrørende
denne publikation rettes til:

Statsrevisorerne
Folketinget
Christiansborg
1240 København K
Telefon: 33 37 59 87
Fax: 33 37 59 95
E-mail: statsrevisorerne@ft.dk
Hjemmeside: www.ft.dk/statsrevisorerne

Yderligere eksemplarer kan
købes ved henvendelse til:

Rosendahls-Schultz Distribution
Herstedvang 10
2620 Albertslund
Telefon: 43 22 73 00
Fax: 43 63 19 69
E-mail: distribution@rosendahls-schultzgrafisk.dk
Hjemmeside: www.rosendahls-schultzgrafisk.dk

ISSN 0108-3902
ISBN 978-87-7434-361-5

Statsrevisorernes bemærkning

BERETNING OM TILDELINGEN AF INDIVIDUEL STATSGARANTI TIL AMAGERBANKEN A/S

Statsrevisorerne anmodede i december 2010 rigsrevisor om at gennemføre en undersøgelse af Finansiell Stabilitet A/S. Rigsrevisor har valgt at udskille forløbet omkring tildelingen af individuel statsgaranti til Amagerbanken A/S i denne undersøgelse, mens den planlagte undersøgelse af Finansiell Stabilitet afgives senere.

Med Bankpakke I etablerede staten sammen med den finansielle sektor i oktober 2008 en generel statsgaranti, som skulle sikre pengeinstitutterne den nødvendige likviditet. Med Bankpakke II fra februar 2009 blev det muligt at indgå aftale om individuel statsgaranti. Finansiell Stabilitet tildelte indtil 31. december 2010 individuelle statsgarantier til i alt 64 pengeinstitutter med et samlet tilsagn på i alt 366 mia. kr.

Amagerbanken fik efter ansøgning i juni 2010 en individuel statsgaranti på 13,5 mia. kr. – bl.a. under den forudsætning, at banken selv rejste ny kapital på 750 mio. kr. En anden forudsætning var, at banken fik en ny ledelse. Den nye ledelse fandt det nødvendigt at nedskrive med yderligere 3,1 mia. kr. i bankens årsregnskab for 2010, hvorefter man i februar 2011 måtte konstatere, at Amagerbanken ikke kunne fortsætte på egen hånd.

Amagerbanken blev herefter overdraget til Finansiell Stabilitet med henblik på afvikling. Statens tab på den tildelte garanti kan endnu ikke opgøres, men udgør maksimalt 2,1 mia. kr.

Statsrevisorerne konstaterer, at Amagerbanken ikke var en veldrevet bank, og at banken benyttede sig af en række risikable forretningsmetoder, fx forhøjelse af lån til betaling af renter, indfrielse af andre pengeinstitutters panter og lån for at undgå kunders konkurs samt finansiering af kunders privatforbrug. Amagerbankens løbende afværgeforanstaltninger betød, at man i betydeligt omfang skubbede problemerne foran sig i stedet for at løse dem – og at man ikke levede op til bankens egen kreditpolitik.

På den baggrund er det velbegrunder at spørge, om der var grund til at tildele Amagerbanken en individuel statsgaranti med henblik på videre drift.

Statsrevisorerne,
den 26. oktober 2011

*Peder Larsen
Henrik Thorup
Helge Adam Møller
Kristian Jensen
Mogens Jensen
Klaus Frandsen*

Statsrevisorerne finder det i den forbindelse bemærkelsesværdigt, at Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet har været uenige om Amagerbankens økonomiske tilstand. Finanstilsynet vurderede således i maj 2010, at behovet for nedskrivninger og solvensreservationer var mellem 0,5 mia. kr. og 1,1 mia. kr. mindre, end Finansiell Stabilitet havde vurderet i april 2010. Det var på dette tidspunkt Finansiell Stabilitets vurdering, at det ikke var forsvarligt at tildele Amagerbanken en statsgaranti, mens Finanstilsynet vurderede, at Amagerbanken opfyldte lovens solvenskrav. Erhvervs- og Vækstministeriet fastslog med udgangspunkt i lov om finansiell stabilitet, at Amagerbanken var berettiget til at ansøge om individuel statsgaranti. Finansiell Stabilitet indledte på den baggrund forhandlingerne med Amagerbanken og stillede de mest vidtgående vilkår, som var stillet til et ansøgende pengeinstitut.

Det er Rigsrevisionens konklusion, at der på dette tidspunkt og med de særlige vilkår var fundet en forsvarlig løsning for tildeling af individuel statsgaranti til Amagerbanken.

Denne sag viser, at man i overensstemmelse med lovens formål har forsøgt at styrke Amagerbankens kapitalgrundlag og finansielle robusthed. Statsrevisorerne må konstatere, at dette ikke lykkedes i sagen om Amagerbanken grundet bankens økonomiske tilstand og risikofyldte forretningsmetoder.

Statsrevisorerne finder det u hensigtsmæssigt, at der forud for tildeling af individuel statsgaranti til Amagerbanken ikke forelå en vurdering af Amagerbankens økonomiske tilstand, som både Finansiell Stabilitet, Finanstilsynet og ministeriet kunne være enige om – uanset deres forskellige roller i sagen. Statsrevisorerne kritiserer, at Finanstilsynet ikke i tilstrækkelig grad gjorde opmærksom på Amagerbankens økonomiske tilstand og risikable forretningsmetoder forud for tildelingen af statsgarantien.

Statsrevisorerne finder, at erhvervs- og vækstministeren i sin redegørelse til denne beretning bør gennemgå de erfaringer, som ministeriet, Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet har høstet af denne sag, og redegøre for de initiativer, som disse erfaringer har affødt. Ministeren bedes endvidere redegøre for, hvordan disse erfaringer kan nyttiggøres i den fremadrettede indsats for at ruste pengeinstitutterne til at møde markedets realiteter og sikre tilliden til den finansielle sektor.

Beretning til Statsrevisorerne om tildelingen af individuel stats- garanti til Amagerbanken A/S

Rigsrevisionen afgiver hermed denne beretning til Statsrevisorerne i henhold til § 8, stk. 1, og § 17, stk. 2, i rigsrevisorloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 3 af 7. januar 1997 som ændret ved lov nr. 590 af 13. juni 2006. Beretningen vedrører finanslovens finanslovens § 8. Økonomi- og Erhvervsministeriet (nu Erhvervs- og Vækstministeriet).

Indholdsfortegnelse

I.	Introduktion og konklusion	1
II.	Indledning	8
	A. Baggrund	8
	B. Formål.....	10
	C. Metode og afgrænsning.....	10
III.	Finanstilsynets vurdering af Amagerbankens økonomiske tilstand	12
	A. Finansiell Stabilitets gennemgang af Amagerbankens 35 største engagementer	12
	B. Finanstilsynets vurdering af Amagerbankens solvens.....	15
	C. Finansiell Stabilitets og Finanstilsynets vurderinger af økonomiske og forretningsmæssige risici i Amagerbanken i foråret 2010.....	16
IV.	Finansiell Stabilitets tildeling af individuel statsgaranti til Amagerbanken	25
	A. Amagerbankens ansøgning om statsligt kapitalindskud	25
	B. Ansvarsfordeling mellem Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet ved behandlingen af ansøgningen om individuel statsgaranti	27
	C. Garantens særlige vilkår	28
V.	Amagerbankens nye ledelses afdækning af bankens risici	31
	Bilag 1. Oversigt over Amagerbankens 35 største engagementer	36
	Bilag 2. Ordliste.....	42

Beretningen vedrører finanslovens § 8. Økonomi- og Erhvervsministeriet
(nu Erhvervs- og Vækstministeriet).

I undersøgelsesperioden har der været følgende ministre:

Lene Espersen: september 2008 – februar 2010
Brian Mikkelsen: februar 2010 – oktober 2011
Ole Sohn: oktober 2011 –

I. Introduktion og konklusion

1. Denne beretning handler om forløbet fra behandlingen af Amagerbanken A/S' ansøgning om individuel statsgaranti, frem til banken blev overdraget til Finansiell Stabilitet A/S med henblik på afvikling i begyndelsen af februar 2011. Rigsrevisionen igangsatte undersøgelsen i februar 2011 på baggrund af en anmodning fra Statsrevisorerne.

2. Finansiell Stabilitet A/S (herefter Finansiell Stabilitet) tildelte efter ansøgning i juni 2010 en individuel statsgaranti på 13,5 mia. kr. til Amagerbanken A/S (herefter Amagerbanken). En forudsætning for garantistillelsen var bl.a., at Amagerbanken skulle rejse ny kapital for 750 mio. kr., hvilket banken gjorde i september samme år. I november 2010 fik Amagerbanken en ny ledelse, som gennemgik alle bankens engagementer med udlån på over 15 mio. kr. På baggrund af gennemgangen vurderede den nye ledelse, at det ville blive nødvendigt at nedskrive med yderligere 3,1 mia. kr. i årsregnskabet for 2010. Forløbet endte med, at ledelsen kunne konstatere, at Amagerbanken var i så store vanskeligheder, at banken ikke kunne fortsætte på egen hånd. Amagerbanken kunne ikke rejse ny kapital og måtte den 6. februar 2011 lade sig overdrage til Finansiell Stabilitet med henblik på at blive afviklet.

3. Forud for tildelingen af garantien til Amagerbanken gennemgik Finanstilsynet en række af de største engagementer i banken for at vurdere, om den opfyldte lovens solvenskrav.

4. Formålet med Rigsrevisionens undersøgelse er at belyse forløbet omkring tildelingen af individuel statsgaranti til Amagerbanken og baggrunden for bankens overdragelse til Finansiell Stabilitet, herunder Finansiell Stabilitets og Finanstilsynets roller i forløbet.

Det vurderer Rigsrevisionen ved at besvare følgende spørgsmål:

- Opfyldte Amagerbanken lovens solvenskrav, og afdækkede Finanstilsynets undersøgelse heraf bankens økonomiske tilstand?
- Var det forsvarligt, at Finansiell Stabilitet tildelte individuel statsgaranti til Amagerbanken?
- Tog Amagerbankens nye ledelse udgangspunkt i en normaliseret kredittilgang, da den afdækkede bankens risici i januar 2011?

5. Rigsrevisionen har som led i undersøgelsen af Finansiell Stabilitets og Finanstilsynets roller i forbindelse med tildelingen af individuel statsgaranti til Amagerbanken indhentet materiale fra Finansiell Stabilitet, Finanstilsynet, Økonomi- og Erhvervsministeriet og Amagerbankens nye ledelse. Materialet dokumenterer institutionernes aktiviteter i de forskellige perioder i forløbet.

Økonomi- og Erhvervsministeriet er i oktober 2011 blevet omdannet til Erhvervs- og Vækstministeriet, og Rigsrevisionen har valgt at anvende det nye navn i denne beretning.

Individuel statsgaranti er en ordning under Bankpakke II (Kreditpakken), hvor Finansiell Stabilitet A/S på vegne af staten i op til 3 år kunne garantere for obligationer og lån, som penge- og realkreditinstitutterne udstedte frem til den 31. december 2010. Garantien indebar, at staten garanterede for rentebetalingen og tilbagebetalingen på lånene. Garantien blev tildelt efter ansøgning.

UNDERSØGELSENS HOVEDKONKLUSION

Amagerbanken ansøgte i slutningen af 2009 om en individuel statsgaranti på 13,5 mia. kr. Som led i behandlingen af bankens ansøgning gennemgik Finansiell Stabilitet 35 af Amagerbankens største engagementer for at vurdere bankens økonomiske tilstand. Gennemgangen viste, at Amagerbanken i stort omfang anvendte særligt risikable forretningsmetoder, og Finansiell Stabilitet vurderede, at banken befandt sig i så store økonomiske vanskeligheder, at den muligvis ikke opfyldte lovens solvenskrav. Finansiell Stabilitet orienterede Erhvervs- og Vækstministeriet om denne vurdering. Ministeriet bad om Finanstilsynets vurdering af, om Amagerbanken opfyldte lovens solvenskrav. Resultatet af Finanstilsynets undersøgelse var, at Amagerbanken opfyldte lovens solvenskrav, og tilsynet orienterede ministeriet og Finansiell Stabilitet herom. Finansiell Stabilitet indledte herefter forhandlinger med Amagerbanken og opstillede de mest vidtgående vilkår blandt de pengeinstitutter, der havde fået tildelt individuel statsgaranti.

Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet havde en væsentlig forskellig vurdering af behovet for reservationer til afdækning af bankens risici. Det efterfølgende forløb i Amagerbanken har vist, at det samlede merbehov for reservationer var større, end både Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet vurderede.

Da Amagerbankens nye ledelse tiltrådte, identificerede den et yderligere nedskrivningsbehov på 2,2 mia. kr. på de 35 engagementer. Herudover fandt den nye ledelse et yderligere nedskrivningsbehov på ca. 1 mia. kr. på øvrige 134 engagementer. Amagerbankens nye ledelse tog udgangspunkt i en kredittilgang, hvor ledelsen gjorde op med de særligt risikable forretningsmetoder og baserede bankens kreditpolitik på mere markedskonforme principper. Amagerbankens kreditpolitik blev herefter overensstemmende med bankens skriftlige politik på området.

Statens tab i forbindelse med den tildelte statsgaranti til Amagerbanken kan endnu ikke opgøres endeligt, men udgør foreløbigt ca. 2,1 mia. kr.

Hovedkonklusionen baseres på følgende:

Finanstilsynets vurdering af Amagerbankens økonomiske tilstand

Resultatet af Finanstilsynets undersøgelse i maj 2010 var, at Amagerbanken opfyldte lovens solvenskrav, efter at banken havde foretaget yderligere reservationer. Rigsrevisionen finder, at det med Finanstilsynets vurdering blev godtgjort, at Amagerbanken opfyldte lovens solvenskrav på dette tidspunkt.

Finanstilsynets undersøgelse afdækkede imidlertid kun delvist Amagerbankens økonomiske tilstand. Amagerbankens udbredte anvendelse af særligt risikable forretningsmetoder medførte, at banken skubbede problemerne foran sig, hvilket Finansiell Stabilitet tillagde stor betydning i sin gennemgang af bankens engagementer. Rigsrevisionen finder, at Finanstilsynet burde have været endnu mere opmærksom på de særligt risikable forretningsmetoder, som Amagerbanken i betydeligt omfang var præget af. Rigsrevisionen finder samtidig, at Finanstilsynet burde have gennemgået en større del af Amagerbankens engagementer givet den særlige situation, hvor Finanstilsynets vurdering indgik i Finansiell Stabilitets behandling af bankens ansøgning om en individuel statsgaranti på 13,5 mia. kr.

Finanstilsynet har oplyst, at tilsynet efterfølgende har taget initiativ til stramninger af reguleringen af pengeinstitutters nedskrivninger og opgørelse af behovet for solvensreservationer, hvilket Rigsrevisionen finder tilfredsstillende. Rigsrevisionen finder, at det bør overvejes, hvordan det kan sikres, at særligt risikable forretningsmetoder i større grad kan tilsidesættes i forbindelse med Finanstilsynets undersøgelser.

Finansiell Stabilitets gennemgang af Amagerbankens 35 største engagementer

- Amagerbanken ansøgte i december 2009 om individuel statsgaranti på i alt 6,5 mia. kr. og forhøjede kort tid efter sin ansøgning til 13,5 mia. kr. Finansiell Stabilitet foretog derfor en kreditmæssig gennemgang af de 35 største engagementer.
- Finansiell Stabilitet fremlagde resultatet af engagementsgennemgangen for Erhvervs- og Vækstministeriet og påpegede, at der ifølge selskabets vurdering var en betydelig tvivl om, hvorvidt Amagerbanken opfyldte lovens solvenskrav. På den baggrund var det Finansiell Stabilitets egen vurdering, at det ikke var forsvarligt at tildele Amagerbanken en statsgaranti.
- Erhvervs- og Vækstministeriet opfordrede på den baggrund Finansiell Stabilitet til at kontakte Finanstilsynet, så tilsynet kunne vurdere kravet til Amagerbankens solvens, hvilket Finansiell Stabilitet gjorde. Ministeriet tog også selv kontakt til Finanstilsynet vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt Amagerbanken opfyldte lovens solvenskrav.

Finanstilsynets vurdering af Amagerbankens solvens

- Finanstilsynet foretog en undersøgelse af Amagerbankens individuelle solvensbehov.
- Resultatet af Finanstilsynets undersøgelse var, at Amagerbanken – efter at banken havde foretaget yderligere reservationer – opfyldte lovens solvenskrav. Finanstilsynet bemærkede endvidere, at det forhold, at Amagerbanken på det pågældende tidspunkt opfyldte solvenskravet, ikke var ensbetydende med, at banken kunne opfylde kravet på sigt.

Finansiel Stabilitets og Finanstilsynets vurderinger af økonomiske og forretningsmæssige risici i Amagerbanken i foråret 2010

- Såvel Finansiell Stabilitet som Finanstilsynet havde ved deres gennemgange af de 35 engagementer fokus på økonomiske risici. Der var dog væsentlig forskel på Finansiell Stabilitets og Finanstilsynets vurderinger af merbehovet for reservationer i de 35 engagementer.
- De 2 institutioner observerede desuden en række forretningsmæssige risici i den måde, Amagerbanken håndterede hovedparten af de 35 engagementer på. Finansiell Stabilitet tillagde disse forretningsmetoder betydning i sin samlede vurdering af Amagerbankens generelle økonomiske tilstand. Finanstilsynet identificerede det samme omfang af de forskellige risikable forretningsmetoder. Finanstilsynet vurderede, at tilsynet ikke i alle tilfælde kunne tilsidesætte Amagerbankens skøn over nedskrivningernes størrelse. Rigsrevisionen finder imidlertid, at Finanstilsynet burde have været endnu mere opmærksom på særligt risikable forretningsmetoder, som Amagerbanken i betydeligt omfang var præget af.
- Finanstilsynet har oplyst, at regnskabsreglerne giver tilsynet begrænsede muligheder for at tilsidesætte ledelsens vurderinger af nedskrivningsbehovet. Rigsrevisionen finder, at det bør overvejes, hvordan det sikres, at særligt risikable forretningsmetoder i større grad kan tilsidesættes i forbindelse med Finanstilsynets undersøgelser.
- Finanstilsynet burde have gennemgået en større del af Amagerbankens engagementer givet den særlige situation, hvor tilsynets vurdering indgik i Finansiell Stabilitets behandling af bankens ansøgning om en individuel statsgaranti på 13,5 mia. kr.
- Det er Rigsrevisionens vurdering, at Amagerbankens udbredte anvendelse af de risikable forretningsmetoder medførte, at banken i betydeligt omfang skubbede problemerne foran sig og dermed ikke løste problemerne i engagementerne.

Finansiel Stabilitets tildeling af individuel statsgaranti til Amagerbanken

Finansiel Stabilitet tildelte den individuelle statsgaranti til Amagerbanken på et forsvarligt grundlag. De væsentlige bekymringer, som Finansiel Stabilitet havde om Amagerbankens økonomiske tilstand, skulle afdækkes ved, at Finansiel Stabilitet fastsatte særlige vilkår som betingelse for, at banken kunne opnå en garanti. Finansiel Stabilitet opstillede på den baggrund en række særlige vilkår, som sikrede, at tildelingen kunne anses for forsvarlig. De særlige vilkår handlede bl.a. om et krav om kapitaltilførsel på 750 mio. kr. Finansiel Stabilitet kunne have fastsat et højere kapitalkrav, men fandt ikke tilstrækkeligt grundlag herfor. Derudover stillede Finansiel Stabilitet krav om ændringer i Amagerbankens ledelse. Rigsrevisionen finder, at der med de særlige vilkår – på tidspunktet for tildelingen af den individuelle statsgaranti – var fundet en forsvarlig løsning.

Amagerbankens ansøgning om statsligt kapitalindskud

- Erhvervs- og Vækstministeriet tildelte 1,1 mia. kr. i statsligt kapitalindskud (hybrid kernekapital) til Amagerbanken i 2009 som et lån fra staten efter en længere proces, hvor det blev afgjort, om banken opfyldte lovens solvenskrav og dermed ansøgningsbetingelserne. Finanstilsynet stillede i den forbindelse krav om, at Amagerbanken tilvejebragte yderligere kapital. Amagerbanken rejste den nødvendige kapital, og da ansøgningsbetingelserne herefter var opfyldt, fastsatte ministeriet et renteniveau for banken, der lå over det gennemsnitlige renteniveau i ordningen. Renteniveauet afspejlede derved statens risiko ved lånet. Endvidere stillede ministeriet et udvidet rapporteringskrav til Amagerbanken. Ministeriet har oplyst, at det ikke var foreneligt med ordningens formål og intention at kræve større solvensmæssig overdækning af Amagerbanken.
- Erhvervs- og Vækstministeriet har oplyst, at det forhold, at Amagerbanken tidligere havde modtaget statsligt kapitalindskud, ikke havde betydning for, at banken efterfølgende fik tildelt individuel statsgaranti.

Ansvarsfordeling mellem Finansiel Stabilitet og Finanstilsynet ved behandlingen af ansøgningen om individuel statsgaranti

- Finansiel Stabilitet fandt det usikkert, hvilken vægt selskabets egen vurdering af Amagerbankens tilstand havde i det videre forløb ved behandlingen af bankens ansøgning om individuel statsgaranti. Med udgangspunkt i lov om finansiel stabilitet fastlagde Erhvervs- og Vækstministeriet arbejdsdelingen mellem Finansiel Stabilitet og Finanstilsynet, hvorefter det er Finanstilsynet, der vurderer, om et pengeinstitut opfylder lovens solvenskrav.
- Erhvervs- og Vækstministeriet fastslog med udgangspunkt i lov om finansiel stabilitet, at Amagerbanken var berettiget til at ansøge om individuel statsgaranti, når banken på baggrund af Finanstilsynets vurdering opfyldte lovens solvenskrav. Finansiel Stabilitet skulle dermed indlede forhandlinger med Amagerbanken om vilkårene for tildeling af en individuel statsgaranti på 13,5 mia. kr., hvilket Finansiel Stabilitet accepterede.

Garantiens særlige vilkår

- Finansiell Stabilitet opstillede særlige vilkår for Amagerbanken som betingelse for at indgå aftale om tildeling af individuel statsgaranti. Vilkårene var de mest vidtrækkende, som Finansiell Stabilitet har opstillet til et pengeinstitut. Bl.a. fastsatte Finansiell Stabilitet et kapitalkrav til Amagerbanken på 750 mio. kr. Finansiell Stabilitet havde mulighed for at stille et større kapitalkrav henset til selskabets vurdering af Amagerbankens særligt dårlige tilstand. Der var dog en række hensyn, som Finansiell Stabilitet valgte at tage, herunder særligt at kapitalkravet svarede til en solvensmæssig overdækning på 50 %, hvilket var selskabets sædvanlige krav til svage pengeinstitutter.
- Rigsrevisionen finder, at der med de særlige vilkår – på tidspunktet for tildelingen af den individuelle statsgaranti – var fundet en forsvarlig løsning.

Amagerbankens nye ledelses afdækning af bankens risici

Det er Rigsrevisionens vurdering, at Amagerbankens nye ledelse tog udgangspunkt i en normaliseret kreditpolitik og nedskrivningspraksis, da den nye ledelse afdækkede bankens risici i januar 2011. Den nye ledelse gjorde op med de særligt risikable forretningsmetoder og baserede Amagerbankens kreditpolitik på mere markedskonforme principper. Amagerbankens kreditpolitik var herefter i overensstemmelse med bankens skriftlige politik på området. Rigsrevisionen konstaterer, at den nye ledelse herefter nedskrev yderligere 2,2 mia. kr. på de 35 engagementer. Der er i 1. halvår 2011 nedskrevet yderligere ca. 1,2 mia. kr. på de 35 engagementer.

- Amagerbankens nye ledelse gennemførte en ændring af bankens organisation og ledelse med henblik på at opnå en mere veldefineret, gennemskuelig og konsekvent ansvarsfordeling. Dermed sikrede den nye ledelse et afgørende grundlag for, at Amagerbanken kunne gennemgå de største engagementer med udgangspunkt i sædvanlig praksis for sektoren.
- Amagerbankens nye ledelse har oplyst, at den ønskede at gennemføre en markedskonform kreditvurdering af bankens største engagementer for at opnå et dækkende billede af bankens reelle tilstand. Den nye ledelse vurderede til dette formål Amagerbankens hidtidige praksis og fastlagde principper for en fornyet og markedskonform gennemgang.
- Den nye ledelses gennemgang af udlånsporteføljen viste et samlet nedskrivningsbehov på yderligere 3,1 mia. kr., heraf 2,2 mia. kr. på de 35 engagementer, som skyldtes den ændrede tilgang til behandlingen af de nødlidende engagementer kombineret med en negativ udvikling i flere af engagementerne. Den afdækning af Amagerbankens risici og fastlæggelsen af yderligere reservationer, som Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet vurderede ved deres gennemgange af banken, tog netop udgangspunkt i institutionernes forventninger til den fremtidige negative udvikling i engagementerne. Den nye ledelses vurdering og revurdering af sikkerhederne i de 35 engagementer i 1. halvår 2011, hvor Amagerbanken dog var under afvikling, viser, at der var behov for yderligere nedskrivninger på engagementerne på ca. 1,2 mia. kr.

- Finanstilsynet finder, at Amagerbankens nye ledelses kreditpolitik var udtryk for en normalisering om end til den forsigtige side, mens der i forhold til praksis for nedskrivninger var tale om en konservativ linje. Finanstilsynet finder videre, at det hovedsageligt var forværringer i udlånporteføljen, der medførte, at Amagerbanken ikke kunne fortsætte som pengeinstitut. Finanstilsynets muligheder for at tilsidesætte Amagerbankens nedskrivningsberegninger er imidlertid begrænsede, hvis bankens skøn ligger inden for regnskabsreglernes rammer. Finanstilsynet hørte i forbindelse med den nye ledelses gennemgang Kammeradvokaten for at afdække tilsynets ansvar ved Amagerbankens ophør som pengeinstitut. På baggrund af Kammeradvokatens svar vurderede Finanstilsynet ikke, at der var grundlag for at tilsidesætte Amagerbankens nedskrivninger.
- Rigsrevisionen finder, at den hidtidige udbredte anvendelse af de risikable forretningsmetoder medførte, at Amagerbanken i betydeligt omfang skubbede problemerne foran sig og dermed ikke løste problemerne i engagementerne.

II. Indledning

A. Baggrund

6. Denne beretning handler om forløbet fra behandlingen af Amagerbankens ansøgning om individuel statsgaranti, frem til banken blev overdraget til Finansiell Stabilitet med henblik på afvikling i begyndelsen af februar 2011. Rigsrevisionen igangsatte undersøgelsen i februar 2011 på baggrund af en anmodning fra Statsrevisorerne.

7. Rigsrevisor afgav i februar 2011 et notat til Statsrevisorerne, der beskrev, hvordan en større undersøgelse af Finansiell Stabilitet kunne tilrettelægges. Af notatet fremgik det, at dele af forløbet omkring Amagerbanken ville indgå i undersøgelsen. Undersøgelsen af forløbet om Amagerbanken er udskilt i nærværende undersøgelse, der er gennemført i perioden februar-oktober 2011.

Rigsrevisionen planlægger senere at afgive en særskilt beretning, der handler om Finansiell Stabilitets aktiviteter som beskrevet i notatet til Statsrevisorerne, herunder om selskabets afvikling af nødlidende pengeinstitutter.

8. Finansiell Stabilitet er et statsligt aktieselskab under Erhvervs- og Vækstministeriet. Selskabet blev stiftet i oktober 2008 som led i en aftale mellem staten og den finansielle sektor i Danmark om sikring af den finansielle stabilitet i Danmark. Aftalen blev indgået som følge af den internationale krise og dens betydning for den finansielle sektor. Ud over at varetage administrationen af ordningen med individuel statsgaranti forestår Finansiell Stabilitet afvikling af nødlidende pengeinstitutter og administration af Garantifonden for Indskydere og Investorer.

9. Finansiell Stabilitet er fuldt ud ejet af staten og ledes af en bestyrelse på 7 medlemmer og en direktion. Bestyrelsen er forpligtet til at orientere erhvervs- og vækstministeren om forhold i selskabets virksomhed, som er af væsentlig økonomisk eller politisk betydning.

Erhvervs- og Vækstministeriet udøver ejerbeføjelserne på vegne af ministeren, men ministeriet har dog ikke indflydelse på den daglige drift af Finansiell Stabilitet, der er henlagt til direktionen.

Finansiell Stabilitet fik ved lov nr. 68 af 3. februar 2009 om ændring af lov om finansiell stabilitet kompetencen til på statens vegne at varetage den forvaltningsmæssige opgave at behandle ansøgninger fra pengeinstitutter og indgå aftale om ydelse af individuelle statsgarantier. Ordningen var en del af Bankpakke II, jf. boks 1.

Garantifonden for Indskydere og Investorer – eller Indskydergarantifonden – er en privat, selvejende fond. Fonden yder indskydere og investorer i danske pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber erstatning for visse tab i forbindelse med en betalingsstandsning eller konkurs.

BOKS 1. BANKPAKKERNE

Bankpakke I (Stabilitetspakken) blev vedtaget i oktober 2008 og indebar, at staten sammen med den finansielle sektor etablerede en generel statsgaranti, så alle simple kreditorer fik fuld sikkerhed for deres tilgodehavender i pengeinstitutter frem til den 30. september 2010. Aftalen havde til formål at sikre, at pengeinstitutterne igen ville låne likviditet til hinanden i en situation, hvor den internationale finansielle krise havde medført, at det var yderst vanskeligt for pengeinstitutterne at tilvejebringe den nødvendige likviditet. Som en del af Bankpakke I blev også Finansiell Stabilitet A/S etableret.

Bankpakke II (Kreditpakken) trådte i kraft den 4. februar 2009, hvormed der blev etableret en ordning, hvor Finansiell Stabilitet A/S på vegne af staten efter ansøgning fra penge- og realkreditinstitutter kunne indgå aftale om ydelse af individuel statsgaranti med en løbetid på op til 3 år. Garantioreningen omfattede lån udstedt frem til den 31. december 2010. Et andet tiltag i bankpakken var ordningen, der gav mulighed for at søge om statsligt kapitalindskud.

Bankpakke III blev vedtaget i sommeren 2010. Ordningen afløste den generelle statsgaranti, som var en del af Bankpakke I. Det indebærer, at indskydere og andre simple kreditorer i nødlidende pengeinstitutter, som det også var gældende før Bankpakke I, fremover ikke er sikret fuld dækning for deres tilgodehavender. Endvidere er nødlidende pengeinstitutter ikke længere forpligtede til at lade sig afvikle gennem Finansiell Stabilitet A/S.

Bankpakke IV (Medgiftsordningen) blev udmøntet med Akt 181 7/9 2011. Ordningen indebærer bl.a., at Garantifonden for Indskydere og Investorer får mulighed for at yde en medgift i forbindelse med, at et nødlidende pengeinstitut overtages af et andet pengeinstitut. Formålet er at understøtte en privat markedsbaseret løsning, der skal medvirke til at forhindre, at indskydere og simple kreditorer lider tab, hvilket vil være tilfældet, hvis et pengeinstitut afvikles under Bankpakke III.

Simple kreditorer er kreditorer, som ved en konkurs først får tilgodeset sine fordringer efter de privilegerede kreditorer (fx omkostninger ved boets behandling, løn og pensionskrav), men før efterstillede kreditorer (aktionærer og supplerende kapital, fx hybrid kernekapital og efterstillet lånekapital). Simple kreditorer omfatter bl.a. indlånskunder, hvis indlån ikke er dækket af Garantifonden for Indskydere og Investorer (nettoindlån over 750.000 kr.) og andet ikke-efterstillet gæld (fx gæld til kreditinstitutter og udstedte obligationer).

10. Ansøgninger om individuel statsgaranti blev behandlet med udgangspunkt i bekendtgørelse nr. 231 af 26. marts 2009 om ansøgning om individuel statsgaranti, der er udstedt i medfør af lov om finansiell stabilitet.

11. Finansiell Stabilitet tildelte i perioden februar 2009 – 31. december 2010 individuelle statsgarantier til i alt 64 pengeinstitutter, og de udstedte tilsagn udgjorde i alt 366 mia. kr.

12. Finansiell Stabilitet tildelte efter ansøgning i juni 2010 en individuel statsgaranti på 13,5 mia. kr. til Amagerbanken. En forudsætning for garantistillelsen var bl.a., at Amagerbanken skulle rejse ny kapital for 750 mio. kr., hvilket banken gjorde i september samme år. I november 2010 fik Amagerbanken en ny ledelse, som gennemgik alle bankens engagementer med udlån på over 15 mio. kr. På baggrund af gennemgangen vurderede den nye ledelse, at det ville blive nødvendigt at nedskrive med yderligere 3,1 mia. kr. i årsregnskabet for 2010. Forløbet endte med, at ledelsen kunne konstatere, at Amagerbanken var i så store vanskeligheder, at banken ikke kunne fortsætte på egen hånd. Amagerbanken kunne ikke rejse ny kapital og måtte den 6. februar 2011 lade sig overdrage til Finansiell Stabilitet med henblik på at blive afviklet.

13. Forud for tildelingen af den individuelle statsgaranti til Amagerbanken foretog Finanstilsynet en undersøgelse af bankens individuelle solvensbehov. Baggrunden for Finanstilsynets undersøgelse var, at Finansiell Stabilitet havde udtrykt bekymring for Amagerbankens økonomiske tilstand.

14. Finanstilsynets tilsyn med pengeinstitutterne sker i medfør af lov om finansiell virksomhed. Finanstilsynets centrale tilsynsaktivitet er at overvåge, at pengeinstitutterne har tilstrækkelig kapital i forhold til de risici, de har påtaget sig, dvs. en vurdering af pengeinstitutternes solvensbehov.

International Financial Reporting Standards (IFRS) og International Accounting Standards (IAS) er de internationale regnskabsstandarder, der udarbejdes af den uafhængige institution International Accounting Standards Board (IASB) med henblik på at gøre regnskaber sammenlignelige på tværs af lande.

Hybrid kernekapital udgør – sammen med den egentlige kernekapital og supplerende kapital – basiskapitalen i finansielle virksomheder.

Amagerbanken aflagde regnskab efter IFRS-/IAS-reglerne, jf. forordning nr. 1606/2005. Finanstilsynet har udstedt bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter, fondsmæglerselskaber mfl. (regnskabsbekendtgørelsen), som er forenelig med forordningen. Finanstilsynet skal på den baggrund føre tilsyn med, om pengeinstitutterne overholder lovgivningen, og give påbud herom i de tilfælde, hvor det ikke sker.

15. Beretningen afdækker dette forløb og vurderer Finansiell Stabilitets og Finanstilsynets roller i forbindelse med tildelingen af garantien til Amagerbanken.

Ud over Erhvervs- og Vækstministeriets rolle som ejer af Finansiell Stabilitet havde ministeriet en rolle i forhold til Bankpakke II, idet bankpakken gav pengeinstitutterne mulighed for at søge om et statsligt kapitalindskud i form af hybrid kernekapital. Før Amagerbanken søgte og fik tildelt den individuelle statsgaranti, havde banken fået tildelt et statsligt kapitalindskud på 1,1 mia. kr. Beretningen handler også om Erhvervs- og Vækstministeriets tildeling af dette kapitalindskud.

Beretningen omfatter derudover en kortlægning af Amagerbankens nye ledelses centrale aktiviteter, fra ledelsen tiltrådte, til banken krakkede.

16. Statens tab i forbindelse med den tildelte statsgaranti til Amagerbanken kan endnu ikke opgøres endeligt.

I slutningen af september 2011 meddelte Finansiell Stabilitet, at udbetaling af supplerende dividende bliver på 84,4 %. Opgørelsen af statens maksimale tab udgør som følge heraf 2,1 mia. kr. Erhvervs- og Vækstministeriet har oplyst, at statens tab isoleret set ville have været større, hvis Amagerbanken ikke havde fået en individuel statsgaranti. Ministeriet har således oplyst, at Amagerbanken i så fald – efter alt at dømme – var gået ned under den generelle statsgaranti i Bankpakke I, hvilket ville have betydet, at staten skulle dække en større del af de simple kreditors krav.

B. Formål

17. Undersøgelsens formål er at belyse forløbet omkring tildelingen af individuel statsgaranti til Amagerbanken og baggrunden for bankens overdragelse til Finansiell Stabilitet, herunder Finansiell Stabilitets og Finanstilsynets roller i forløbet.

Det vurderer Rigsrevisionen ved at besvare følgende spørgsmål:

- Opfyldte Amagerbanken lovens solvenskrav, og afdækkede Finanstilsynets undersøgelse heraf bankens økonomiske tilstand?
- Var det forsvarligt, at Finansiell Stabilitet tildelte individuel statsgaranti til Amagerbanken?
- Tog Amagerbankens nye ledelse udgangspunkt i en normaliseret kredittilgang, da den afdækkede bankens risici i januar 2011?

C. Metode og afgrænsning

18. Undersøgelsen dækker perioden april 2010 – februar 2011. Der er elementer i undersøgelsen, som handler om tidligere begivenheder. Disse beskrives i beretningen, hvor det har betydning for Rigsrevisionens analyse.

19. Undersøgelsen er baseret på skriftligt materiale, herunder lovgivning, bekendtgørelser og redegørelser, der er udarbejdet til Rigsrevisionen af henholdsvis Finansiell Stabilitet, Finanstilsynet, Erhvervs- og Vækstministeriet og Amagerbankens nye ledelse. Der er endvidere gennemført interviews med Finansiell Stabilitet, Finanstilsynet og Erhvervs- og Vækstministeriet.

20. I forhold til Finanstilsynets aktiviteter i Amagerbanken handler undersøgelsen om tilsynets funktionsundersøgelse af, om banken opfyldte lovens solvenskrav i april-maj 2010.

21. Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet gennemgik som led i vurderingen af Amagerbankens ansøgning en række af bankens største engagementer. Finansiell Stabilitet gennemgik 35 engagementer. Finanstilsynet gennemgik de 42 største engagementer og 4 investeringskreditter, herunder de samme 35 engagementer, som Finansiell Stabilitet havde gennemgået. Det er disse 35 engagementer, som indgår i Rigsrevisionens undersøgelse. En oversigt over resultaterne fremgår af bilag 1.

Finansiell Stabilitets og Finanstilsynets gennemgange fandt sted i april-maj 2010 i forbindelse med Finansiell Stabilitets vurdering af bankens ansøgning om individuel statsgaranti og Finanstilsynets funktionsundersøgelse. De 35 engagementer indgik også i Amagerbankens nye ledelses gennemgang af bankens engagementer i januar 2011.

22. Rigsrevisionen har på baggrund af drøftelser med Finansiell Stabilitet kategoriseret en række risikable forretningsmetoder, som Amagerbankens tidligere ledelse anvendte. Ligeledes har Rigsrevisionen kategoriseret årsagerne til forskellene mellem Finansiell Stabilitets og Finanstilsynets vurderinger af engagementerne. Hensigten har været at muliggøre en sammenligning af de 2 institutioners vurderinger og resultater.

Således har Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet i forbindelse med Rigsrevisionens undersøgelse for hvert af de 35 engagementer opgjort:

- behovet for nedskrivninger og reservationer til solvens
- identifikation af risikable forretningsmetoder, som Amagerbankens tidligere ledelse anvendte
- betydningen af disse forretningsmetoder i vurderingen af behovet for nedskrivninger og reservationer til solvens.

Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet har overvejende angivet observationerne for hvert enkelt engagement inden for disse kategorier. Hvor det har været relevant, har Finanstilsynet redegjort for årsagerne til forskellene mellem Finansiell Stabilitets og Finanstilsynets vurderinger af engagementerne.

Rigsrevisionen har derudover bedt Amagerbankens nye ledelse supplere med egne oplysninger for yderligere at kvalificere disse opgørelser.

23. Erhvervs- og Vækstministeriet, Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet har oplyst, at alt relevant materiale i sagen er videregivet til Rigsrevisionen.

24. Beretningen har i udkast været forelagt Erhvervs- og Vækstministeriet, Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet, hvis bemærkninger i videst muligt omfang er indarbejdet i beretningen.

25. Bilag 2 indeholder en ordliste, der forklarer udvalgte ord og begreber.

Finanstilsynet kan supplere sine ordinære undersøgelser med **funktionsundersøgelser**. Det er mindre undersøgelser, hvor Finanstilsynet gennemgår ét eller flere udvalgte områder, fx et pengeinstituts kreditområde.

III. Finanstilsynets vurdering af Amagerbankens økonomiske tilstand

Resultatet af Finanstilsynets undersøgelse i maj 2010 var, at Amagerbanken opfyldte lovens solvenskrav, efter at banken havde foretaget yderligere reservationer. Rigsrevisionen finder, at det med Finanstilsynets vurdering blev godtgjort, at Amagerbanken opfyldte lovens solvenskrav på dette tidspunkt.

Finanstilsynets undersøgelse afdækkede imidlertid kun delvist Amagerbankens økonomiske tilstand. Amagerbankens udbredte anvendelse af særligt risikable forretningsmetoder medførte, at banken skubbede problemerne foran sig, hvilket Finansiell Stabilitet tillagde stor betydning i sin gennemgang af bankens engagementer. Rigsrevisionen finder, at Finanstilsynet burde have været endnu mere opmærksom på de særligt risikable forretningsmetoder, som Amagerbanken i betydeligt omfang var præget af. Rigsrevisionen finder samtidig, at Finanstilsynet burde have gennemgået en større del af Amagerbankens engagementer givet den særlige situation, hvor Finanstilsynets vurdering indgik i Finansiell Stabilitets behandling af bankens ansøgning om en individuel statsgaranti på 13,5 mia. kr.

Finanstilsynet har oplyst, at tilsynet efterfølgende har taget initiativ til stramninger af reguleringen af pengeinstitutters nedskrivninger og opgørelse af behovet for solvensreservationer, hvilket Rigsrevisionen finder tilfredsstillende. Rigsrevisionen finder, at det bør overvejes, hvordan det kan sikres, at særligt risikable forretningsmetoder i større grad kan tilsidesættes i forbindelse med Finanstilsynets undersøgelser.

A. Finansiell Stabilitets gennemgang af Amagerbankens 35 største engagementer

26. Rigsrevisionens undersøgelse af Finansiell Stabilitets gennemgang af Amagerbankens 35 største engagementer har vist følgende:

- Amagerbanken ansøgte i december 2009 om individuel statsgaranti på i alt 6,5 mia. kr. og forhøjede kort tid efter sin ansøgning til 13,5 mia. kr. Finansiell Stabilitet foretog derfor en kreditmæssig gennemgang af de 35 største engagementer.
- Finansiell Stabilitet fremlagde resultatet af engagementsgennemgangen for Erhvervs- og Vækstministeriet og påpegede, at der ifølge selskabets vurdering var en betydelig tvivl om, hvorvidt Amagerbanken opfyldte lovens solvenskrav. På den baggrund var det Finansiell Stabilitets egen vurdering, at det ikke var forsvarligt at tildele Amagerbanken en statsgaranti.

- Erhvervs- og Vækstministeriet opfordrede på den baggrund Finansiell Stabilitet til at kontakte Finanstilsynet, så tilsynet kunne vurdere kravet til Amagerbankens solvens, hvilket Finansiell Stabilitet gjorde. Ministeriet tog også selv kontakt til Finanstilsynet vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt Amagerbanken opfyldte lovens solvenskrav.

27. Danske pengeinstitutter havde mulighed for at ansøge om individuel statsgaranti i perioden februar 2009 – 31. december 2010 i medfør af Bankpakke II. Ordningen, hvor staten stillede en individuel statsgaranti til rådighed for pengeinstitutterne, blev administreret af Finansiell Stabilitet. Bemærkningerne til lov om finansiell stabilitet beskriver processen omkring behandlingen af pengeinstitutternes ansøgning om individuel statsgaranti nærmere.

28. Amagerbanken ansøgte i december 2009 om individuel statsgaranti på i alt 6,5 mia. kr. og forhøjede kort efter sin ansøgning til 13,5 mia. kr.

29. Finansiell Stabilitet har oplyst, at selskabet – som beskrevet i lov om finansiell stabilitet – herefter foretog en kreditvurdering af Amagerbanken. Kreditvurderingen tog bl.a. udgangspunkt i Amagerbankens seneste årsrapport, kvartalsregnskab og en opgørelse af bankens individuelle solvensbehov. Derudover havde Amagerbanken udarbejdet en redegørelse om bankens økonomiske stilling og fremtidsudsigter samt en oversigt over Finanstilsynets påbud og påtaler vedrørende likviditet, solvens og regnskab, som banken havde modtaget inden for det seneste år.

30. Finansiell Stabilitets kreditvurdering af Amagerbanken indeholdt bl.a. en beskrivelse af bankens forretningsstrategi, indtjening, omkostninger og nedskrivninger samt nøgletal vedrørende kreditrisiko og kapitalforhold, herunder det solvensbehov, som banken havde opgjort. Desuden foretog Finansiell Stabilitet en vurdering af Amagerbankens sikkerheder i de store engagementer. Finansiell Stabilitets kreditvurdering viste samlet, at Amagerbankens store engagementer og eksponering over for ejendomsbranchen gjorde banken sårbar over for en forværring inden for især ejendomsmarkedet.

31. Finansiell Stabilitet foretog derfor en kreditmæssig gennemgang af de 35 største engagementer, bl.a. de største ejendomsengagementer, med henblik på at foretage en mere tilbunds gående analyse af Amagerbankens risici. Det var tiltag, som ifølge Finansiell Stabilitet kun var gennemført i et enkelt andet tilfælde i selskabets behandling af ansøgninger om individuel statsgaranti. Finansiell Stabilitet gennemgik de 35 engagementer med et hold af erfarne krediteksperter. Finansiell Stabilitet har oplyst, at udgangspunktet var at vurdere værdien af engagementerne, herunder behovet for eventuelle nedskrivninger, som en fornuftig og ansvarlig bankledelse ville have gjort.

Observationerne drejede sig om de enkelte engagementer og Amagerbankens anvendelse af risikable forretningsmetoder. De 35 engagementer udgjorde Amagerbankens største engagementer, og deres økonomiske tilstand havde derfor væsentlig betydning for bankens samlede situation og udvikling.

32. Finansiell Stabilitets gennemgang viste, at der forelå objektiv indikation for værdiforringelse (OIV) i yderligere 10 engagementer i forhold til Amagerbankens egen vurdering. Finansiell Stabilitet vurderede på den baggrund, at der skulle nedskrives yderligere mellem 1,7 mia. kr. og 2,5 mia. kr. på de 35 engagementer. Det gav anledning til tvivl hos Finansiell Stabilitet om, hvorvidt Amagerbanken opfyldte lovens solvenskrav og dermed opfyldte ansøgningsbetingelserne til den individuelle statsgaranti.

33. Rigsrevisionens undersøgelse har vist, at der herefter i april-maj 2010 var indgående drøftelser mellem Finansiell Stabilitet og Erhvervs- og Vækstministeriet om Finansiell Stabilitets resultater og bekymring for at skulle tildele Amagerbanken en statsgaranti på 13,5 mia. kr.

Objektiv indikation for værdiforringelse (OIV) forekommer i tilfælde, hvor særlige begivenheder er indtruffet, fx at låntager er i betydelige økonomiske vanskeligheder. Hvorvidt der er OIV, baseres på et skøn. Hvis der er konstateret OIV, nedskrives det forventede tab i regnskabet.

Under drøftelserne med Erhvervs- og Vækstministeriet fremlagde Finansiell Stabilitet resultatet af engagementsgennemgangen og påpegede, at der ifølge selskabets vurdering var betydelig tvivl om, hvorvidt Amagerbanken opfyldte lovens solvenskrav. På den baggrund var det på det tidspunkt Finansiell Stabilitets egen vurdering, at det ikke var forsvarligt at tildele Amagerbanken en statsgaranti.

På et møde den 9. april 2010 med Erhvervs- og Vækstministeriet oplyste Finansiell Stabilitet, at selskabet i stigende grad var blevet bekymret for, at Amagerbanken lignede de banker, som Finansiell Stabilitet selv havde overtaget – banker, som efterfølgende har vist sig at være i langt dårligere tilstand end oprindeligt forudset.

34. Det var Erhvervs- og Vækstministeriets vurdering, at når Finansiell Stabilitet på baggrund af en konkret vurdering fandt, at der kunne sættes spørgsmålstegn ved, om Amagerbanken opfyldte lovens solvenskrav, var det væsentligt at gøre Finanstilsynet opmærksom på bekymringerne og få tilsynet til at vurdere, om banken opfyldte kravene. Ministeriet har oplyst, at baggrunden herfor var, at det er Finanstilsynets ansvar at vurdere pengeinstitutternes individuelle solvensbehov efter lov om finansiel virksomhed. Ministeriet opfordrede på den baggrund Finansiell Stabilitet til at kontakte Finanstilsynet, så tilsynet kunne vurdere kravet til Amagerbankens solvens. Erhvervs- og Vækstministeriet har oplyst, at ministeriet også selv tog kontakt til Finanstilsynet på baggrund af Finansiell Stabilitets vurdering.

Boks 2 uddyber de solvenskrav, der stilles til pengeinstitutter.

BOKS 2. SOLVENSKRAV

Ifølge § 124 i lov om finansiel virksomhed skal pengeinstituttets bestyrelse og direktion sikre, at pengeinstituttet har en tilstrækkelig basiskapital og råder over interne procedurer til risikomåling og risikostyring til løbende vurdering og opretholdelse af en basiskapital af en størrelse, type og fordeling, som er passende til at dække pengeinstituttets risici. Det fremgår af loven, at basiskapitalen i pengeinstituttet mindst skal udgøre 8 % af de risikovægtede poster. Finanstilsynet kan fastsætte et højere individuelt solvenskrav end de 8 % og pålægge pengeinstituttet at foretage nedskrivninger af aktiver mv. til brug for opgørelsen af basiskapitalen.

Formålet med solvenskravet til kreditinstitutter, fondsmæglerselskaber mfl. er at sikre, at disse til enhver tid har kapital nok til at kunne opfylde kreditorernes krav. Solvenskravet og minimumkapitalen er således de vigtigste bestemmelser til sikring af kreditorernes krav over for kreditinstitutter, fondsmæglerselskaber mfl.

35. I starten af april 2010 orienterede Finansiell Stabilitet derfor Finanstilsynet om, at selskabet var utryk ved Amagerbankens solvensmæssige position. Som følge af Finansiell Stabilitets henvendelse holdt de 2 institutioner medio april 2010 et møde, hvor Finansiell Stabilitet gennemgik sin vurdering af nedskrivningsbehovet for en række af de største engagementer i banken.

B. Finanstilsynets vurdering af Amagerbankens solvens

36. Rigsrevisionens undersøgelse af Finanstilsynets vurdering af Amagerbankens solvens har vist følgende:

- Finanstilsynet foretog en undersøgelse af Amagerbankens individuelle solvensbehov.
- Resultatet af Finanstilsynets undersøgelse var, at Amagerbanken – efter at banken havde foretaget yderligere reservationer – opfyldte lovens solvenskrav. Finanstilsynet bemærkede endvidere, at det forhold, at Amagerbanken på det pågældende tidspunkt opfyldte solvenskravet, ikke var ensbetydende med, at banken kunne opfylde kravet på sigt.

37. Finanstilsynet havde senest i efteråret 2009 undersøgt Amagerbanken og påbudt banken betydelige reservationer. Ultimo 2009 havde Amagerbanken opgjort det individuelle solvensbehov til 12,1 % og den faktiske solvensprocent til 17,2. Finanstilsynet har oplyst, at den høje solvensprocent afspejlede, at tilsynet i 2009 påbød Amagerbanken at øge solvensreservationen med 1,1 mia. kr., hvilket betød, at banken ikke umiddelbart kunne opfylde lovens solvenskrav på daværende tidspunkt. Undersøgelsen førte efterfølgende til øgede nedskrivninger, ligesom Amagerbanken fik tilført ekstra kapital.

38. Efter Finansiell Stabilitets henvendelse igangsatte Finanstilsynet en funktionsundersøgelse af Amagerbankens individuelle solvensbehov. Til det formål fik Finanstilsynet det tilsvarende materiale, som Finansiell Stabilitet havde baseret sin gennemgang på.

39. I april-maj 2010 gennemgik Finanstilsynet således 42 engagementer og 4 investeringskreditter. Finanstilsynet har oplyst, at dette modsvarede ca. 56 % af engagementsmassen pr. 31. marts 2010 i Amagerbanken, og at tilsynet i et typisk pengeinstitut af den størrelse til sammenligning vil gennemgå ca. 30 % af engagementsmassen.

Finanstilsynet har videre oplyst, at tilsynet valgte at gennemgå dette antal engagementer, da tilsynet tidligere havde gennemført undersøgelser af Amagerbanken. Finanstilsynet undersøgte de største engagementer, da de tidligere undersøgelser i Amagerbanken havde vist, at risiciene var koncentreret her.

Finanstilsynet foretog i første omgang en skrivebordsvurdering af engagementerne og af Amagerbankens individuelle solvensbehov. Efterfølgende gennemgik Finanstilsynet udvalgte dele af materialet i Amagerbanken og holdt som led i undersøgelsen bl.a. møde med bankens revisor. Finanstilsynet havde endvidere i 2009 og 2010 besigtiget en række ejendomme, som indgik i engagementerne.

40. Blandt de engagementer, som Finanstilsynet gennemgik, var de samme 35 engagementer, som Finansiell Stabilitet havde gennemgået i april 2010 for at afdække Amagerbankens tilstand. Finansiell Stabilitet fremlagde ved opstarten af Finanstilsynets undersøgelse og undervejs i undersøgelsesforløbet sine vurderinger og observationer fra gennemgangen.

41. Finanstilsynet sammenfattede medio maj 2010 sin gennemgang af materialet og orienterede Erhvervs- og Vækstministeriet herom. Finanstilsynets redegørelse om inspektionen blev herefter som sædvanligt offentliggjort.

Finanstilsynets gennemgang viste, at Amagerbankens solvensbehov var 12,9 % som følge af, at gennemgangen havde vist et behov for yderligere nedskrivninger på mindst 127 mio. kr. og en forøgelse af den tilstrækkelige basiskapital på 255 mio. kr. Med de yderligere reservationer på knap 400 mio. kr. opfyldte Amagerbanken lovens solvenskrav.

Et pengeinstitut **nedskriver**, når det forventer et tab. Hvis pengeinstituttet efter en forsigtig opgørelse vurderer, at der er yderligere risici for fremtidige tab, skal pengeinstituttet i stedet foretage **reservationer i solvensbehovet**. Nedskrivninger reducerer egenkapitalen, hvorimod reservationer i solvensbehovet forøger kravet til solvensen.

Ifølge Finanstilsynet var Amagerbankens høje risikoprofil navnlig karakteriseret ved følgende:

- Ejendomsmarkedet var fortsat stillestående, og kun få ejendomsengagementer var blevet nedbragt.
- Bankens kreditrisici ville øges, hvis renten steg, idet en rentestigning ville betyde en stigning i nedskrivningerne.
- Ejendomsengagementerne med negativ likviditet var vokset som følge af, at banken bevilgede forøgelse frem for at lade kunden gå konkurs eller nulstille renten.
- Banken var fortsat meget afventende i forhold til at realisere nødlidende engagementer. Det vil konkret sige at få solgt de aktier og virksomhedsobligationer, der kunne realiseres i markedet på det pågældende tidspunkt.

Finanstilsynet bemærkede samtidig, at det forhold, at Amagerbanken på det pågældende tidspunkt opfyldte solvenskravet, ikke var ensbetydende med, at banken kunne opfylde kravet på sigt. Finanstilsynet vurderede samtidig, at de mest sandsynlige tab var reserveret i solvensbehovet, men særligt Amagerbankens eksponering i store og svage ejendomsengagementer udgjorde en risiko i forhold til at udhule kapitalgrundlaget, så solvensbehovet eller solvenskravet ikke kunne opfyldes.

C. Finansiell Stabilitets og Finanstilsynets vurderinger af økonomiske og forretningsmæssige risici i Amagerbanken i foråret 2010

42. Rigsrevisionens undersøgelse af Finansiell Stabilitets og Finanstilsynets vurderinger af økonomiske og forretningsmæssige risici i Amagerbanken i foråret 2010 har vist følgende:

- Såvel Finansiell Stabilitet som Finanstilsynet havde ved deres gennemgange af de 35 engagementer fokus på økonomiske risici. Der var dog væsentlig forskel på Finansiell Stabilitets og Finanstilsynets vurderinger af merbehovet for reservationer i de 35 engagementer.
- De 2 institutioner observerede desuden en række forretningsmæssige risici i den måde, Amagerbanken håndterede hovedparten af de 35 engagementer på. Finansiell Stabilitet tillagde disse forretningsmetoder betydning i sin samlede vurdering af Amagerbankens generelle økonomiske tilstand. Finanstilsynet identificerede det samme omfang af de forskellige risikable forretningsmetoder. Finanstilsynet vurderede, at tilsynet ikke i alle tilfælde kunne tilsidesætte Amagerbankens skøn over nedskrivningernes størrelse. Rigsrevisionen finder imidlertid, at Finanstilsynet burde have været endnu mere opmærksom på særligt risikable forretningsmetoder, som Amagerbanken i betydeligt omfang var præget af.
- Finanstilsynet har oplyst, at regnskabsreglerne giver tilsynet begrænsede muligheder for at tilsidesætte ledelsens vurderinger af nedskrivningsbehovet. Rigsrevisionen finder, at det bør overvejes, hvordan det sikres, at særligt risikable forretningsmetoder i større grad kan tilsidesættes i forbindelse med Finanstilsynets undersøgelser.
- Finanstilsynet burde have gennemgået en større del af Amagerbankens engagementer givet den særlige situation, hvor tilsynets vurdering indgik i Finansiell Stabilitets behandling af bankens ansøgning om en individuel statsgaranti på 13,5 mia. kr.
- Det er Rigsrevisionens vurdering, at Amagerbankens udbredte anvendelse af de risikable forretningsmetoder medførte, at banken i betydeligt omfang skubbede problemerne foran sig og dermed ikke løste problemerne i engagementerne.

43. Rigsrevisionen har kortlagt de økonomiske og forretningsmæssige risici, som Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet fandt i de 35 engagementer, som begge institutioner gennemgik. En oversigt over resultaterne fremgår af bilag 1.

44. De 35 engagementer bestod i høj grad af ejendomsengagementer. 25 af de 35 engagementer omfattede udlejning, investering eller nybyggeri inden for ejendomsmarkedet, og disse engagementer stod for 86 % af de samlede nedskrivninger, som Amagerbanken havde foretaget på de 35 engagementer ved udgangen af marts 2010. De øvrige 10 engagementer bestod hovedsageligt af virksomheder inden for transport, logistik og industri. Sammensætningen af udlånsporteføljen gjorde Amagerbanken særlig sårbar over for udviklingen på ejendomsmarkedet.

Økonomiske risici

45. Såvel Finansiell Stabilitet som Finanstilsynet havde ved deres gennemgange af de 35 engagementer fokus på økonomiske risici. De økonomiske risici kommer til udtryk i vurderingen af behovet for nedskrivninger og solvensreservationer på de enkelte engagementer. Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet vurderede de økonomiske risici forskelligt i 20 af engagementerne. Fordelingen af de økonomiske risici på de 35 engagementer fremgår af bilag 1.

46. Finansiell Stabilitet vurderede, at der i forhold til den tidligere ledelses vurderinger skulle foretages yderligere nedskrivninger i 18-22 af de 35 engagementer, afhængigt af om selskabets nedre eller øvre skøn lægges til grund. Finanstilsynet vurderede, at der var behov for yderligere nedskrivninger og solvensreservationer i henholdsvis 4 og 8 engagementer.

47. Tabel 1 viser en oversigt over Finansiell Stabilitets og Finanstilsynets vurderinger af merbehovet for reservationer i form af nedskrivninger og solvensreservationer på de 35 engagementer ved deres gennemgange i foråret 2010.

Tabel 1. Finansiell Stabilitets og Finanstilsynets vurderinger af merbehovet for nedskrivninger og solvensreservationer på Amagerbankens 35 største engagementer i april-maj 2010

	Mia. kr.
Finansiell Stabilitet (april 2010)	0,9-1,5
Finanstilsynet (maj 2010)	0,4
Forskel mellem Finansiell Stabilitets og Finanstilsynets vurderinger	0,5-1,1

Tabel 1 viser, at der er forskel på Finansiell Stabilitets og Finanstilsynets vurderinger af merbehovet for reservationer i de 35 engagementer på mellem 0,5 mia. kr. og 1,1 mia. kr. fordelt på øgede nedskrivninger og solvensreservationer.

Finanstilsynet vurderede, at der var behov for yderligere nedskrivninger på 127 mio. kr. og yderligere solvensreservationer på 255 mio. kr., dvs. i alt knap 0,4 mia. kr.

48. Finansiell Stabilitet vurderede efter gennemgangen af de 35 engagementer, at der var behov for yderligere nedskrivninger på mellem 1,7 mia. kr. og 2,5 mia. kr. med vægt på den øvre vurdering. Finansiell Stabilitet fandt, at Amagerbanken havde et behov for en samlet solvensreservasjon på min. 0,3 mia. kr. Selskabet fordelte ikke solvensbehovet på de enkelte engagementer.

Finanstilsynet godtgjorde over for Finansiell Stabilitet, at en del af Finansiell Stabilitets nedskrivninger allerede var dækket af Amagerbankens solvensreservationer. Det accepterede Finansiell Stabilitet efterfølgende. På den baggrund vurderede Finansiell Stabilitet, at med øgede nedskrivninger kunne Amagerbankens solvensreservationer delvist nedbringes, så Finansiell Stabilitets vurdering af merbehovet for reservationer udgjorde mellem 0,9 mia. kr. og 1,5 mia. kr.

Regler for nedskrivninger

Nedskrivning af værdiforringede lån følger et neutralitetsprincip. Det betyder, at pengeinstitutterne kun må nedskrive på et engagement, når der er objektiv indikation for værdiforringelse (OIV). Forsigtighedsprincippet, som tidligere var udgangspunkt for hensættelser til fremtidige tab, betød, at pengeinstitutterne både hensatte til tab, der blev vurderet som uundgåelige, og til sandsynliggjorte tab.

49. Der skal tages en række forbehold i en sådan sammenligning af de 2 institutioners vurderinger af merbehovet for reservationer.

Finanstilsynet har for det første peget på, at hvis der tages udgangspunkt i Finansiell Stabilitets nedre skøn for yderligere nedskrivninger på ca. 1,7 mia. kr., var ca. 1,1 mia. kr. af disse dækket af Amagerbankens solvensreservationer. Det indgik i Finanstilsynets egen vurdering, og Finansiell Stabilitet accepterede dette. Når Finanstilsynets yderligere reservationer på ca. 0,4 mia. kr. medregnes, udgør forskellen kun ca. 0,2 mia. kr. I forhold til Finansiell Stabilitets øvre skøn på ca. 2,5 mia. kr. var ca. 1,3 mia. kr. dækket af Amagerbankens solvensreservationer på de pågældende engagementer. Når Finanstilsynets yderligere reservationer på ca. 0,4 mia. kr. medregnes, udgør forskellen ca. 0,8 mia. kr. Finansiell Stabilitets solvensreservationer på min. 0,3 mia. kr. øger disse forskelle.

Finanstilsynet har for det andet peget på, at Finansiell Stabilitet ikke i samme omfang tog højde for de reservationer, som Amagerbanken havde foretaget i løbet af 1. kvartal 2010. Finanstilsynet skønner, at Amagerbankens afdækning for de 35 engagementer i denne periode udgjorde mindst 60 mio. kr. Finansiell Stabilitet har præciseret, at materialet, der lå til grund for gennemgangen af de 35 engagementer, primært bestod af opgørelser fra den 31. december 2009 suppleret med yderligere oplysninger i løbet af 1. kvartal 2010. Det materiale, som ligger til grund for de 2 institutioners gennemgange, er således ikke i alle tilfælde opgjort på samme datoer.

Med disse forbehold finder Rigsrevisionen, at en rimelig sammenligning af de 2 institutioners vurderinger indebærer en forskel på de nævnte mellem 0,5 mia. kr. og 1,1 mia. kr.

Forretningsmæssige risici

50. Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet observerede i hovedparten af de 35 engagementer en række forretningsmæssige risici (risikable forretningsmetoder) i den måde, Amagerbanken håndterede engagementerne på. Ifølge Finansiell Stabilitet udgjorde disse en risiko for Amagerbankens overlevelse. Forekomsten af forretningsmæssige risici i de 35 engagementer fremgår af bilag 1.

De risikable forretningsmetoder fremgår af boks 3.

BOKS 3. RISIKABLE FORRETNINGSMETODER I AMAGERBANKEN

Renteoprul/forhøjelse af engagement: I sådanne tilfælde kan en kunde ikke længere betale de på-løbne renter. Amagerbanken lånte imidlertid yderligere penge til kunden for at sikre, at kunden kan betale renter til banken.

Valutaspekulation: Betegnelsen dækker over, at engagementerne har været ydet i fremmed valuta (fx schweizerfranc), og/eller at Amagerbanken har givet kunden mulighed for at handle med valuta (i form af valutaoptioner, terminsforretninger mv.).

Indfrielse af delengagement hos andre pengeinstitutter: I disse tilfælde havde Amagerbankens tidligere ledelse indfriet en nødlidende kundes engagementer i andre pengeinstitutter. Amagerban-ken gjorde dette for at afværge, at kunden erklæres konkurs af et andet pengeinstitut.

Stråmands-/parkeringshandel: En sådan handel er kendetegnet ved, at gældsovertagelsen sker på vilkår, som pengeinstituttet under normale omstændigheder ikke ville acceptere (manglende egen-finansiering, manglende hæftelse mv.). Handelsprisen er typisk væsentligt højere end markedsprisen. Ved at gennemføre stråmands-/parkeringshandler kan pengeinstituttet forsøge at undgå at foretage nedskrivninger og/eller øge solvensreservationerne på nødlidende ejendomme.

Opgørelse af sikkerheder, fx ved lange betalingsrækker (forskelle i principper for opgørelse af sik-kerheder – herunder fx opgørelsen af betalingsrækker): Amagerbanken havde i disse tilfælde anvendt en meget langsigtet strategi for, hvornår engagementerne kunne afhændes, og for de fremtidige rea-lisationsværdier. Det havde betydning for Amagerbankens aktuelle værdisætning af engagementer-ene. Ved at opstille sådanne meget lange betalingsrækker blev størrelsen af nedskrivningerne mindre.

Lomme penge: Finansiering af kundens udgifter til privatforbrug, herunder almindelige leveomkost-ninger, betaling af terminer på privatboligen mv.

Betalt foranstående panter: Amagerbanken har serviceret betalingen af renter og eventuelle afdrag på foranstående panter (ejendomme) til andre pengeinstitutter, hvor banken havde 2. eller 3. priori-tetspanter. Herved undgår Amagerbanken, at kunden misligholder de foranstående lån, og en eventuel tvangsaktion/konkurs afværges.

Boks 3 viser de forretningsmetoder, som Amagerbankens tidligere ledelse på forskellig vis har brugt til at understøtte nødlidende engagementer, fx for at undgå, at kunderne gik kon-kurs, så banken måtte nedskrive yderligere på engagementerne eller helt afskrive dem.

51. Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet har oplyst, at de fandt, at Amagerbanken blandt de 35 engagementer havde anvendt forretningsmetoderne i henholdsvis 24 og 25 engagemen-ter. I langt de fleste tilfælde havde Amagerbanken anvendt flere af de pågældende forret-ningsmetoder i det enkelte engagement. Metoderne fandt navnlig anvendelse i ejendoms-engagementerne. I de resterende 10-11 engagementer var der ikke konstateret risikable for-retningsmetoder.

52. Finanstilsynet har oplyst, at tilsynet allerede i 2009 blev opmærksom på Amagerbankens risikable forretningsmetoder i forbindelse med sit daværende tilsyn i banken.

Efter tilsynet i april-maj 2010 redegjorde Finanstilsynet for sine observationer af de forret-ningsmæssige risici og gjorde Erhvervs- og Vækstministeriet opmærksom på disse i et no-tat, hvori tilsynet fremlagde resultaterne af gennemgangen af engagementerne.

53. Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet har i forbindelse med Rigsrevisionens undersøgelse nærmere angivet omfanget af risikable forretningsmetoder i de gennemgåede engagementer. De 2 institutioners vurderinger af forekomsten af de risikable forretningsmetoder fremgår af tabel 2.

Tabel 2. Forekomsten af risikable forretningsmetoder i de 35 engagementer (Antal)

Forretningsmæssig risiko	Finansiell Stabilitet	Finanstilsynet
Renteoprul/forhøjelse af engagement	20	21
Valutaspekulation	7	8
Indfrielse af delengagement hos andre pengeinstitutter	6	7
Stråmands-/parkeringshandel	6	6
Opgørelse af sikkerheder, fx ved lange betalingsrækker	5	4
Lommepenge	3	3
Betalt foranstående panter	2	4

Tabel 2 viser, at Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet identificerede det samme omfang af de risikable forretningsmetoder i Amagerbanken. Mest forekommende var renteoprul/forhøjelse af engagement, hvor begge institutioner observerede 20-21 tilfælde i engagementerne. Finanstilsynet konstaterede, at "ejendomsengagementerne med negativ likviditet vokser som følge af, at banken bevilger forøgelse frem for at lade kunderne gå konkurs". Finanstilsynet konstaterede videre, at dette ikke var usædvanligt i det nuværende marked.

Finanstilsynet har efterfølgende oplyst, at når denne forretningsmetode anvendes i banksektoren, hænger det sammen med pengeinstitutternes interesse i at beskytte deres panter i engagementerne. Renteoprul/forhøjelse af engagement er generelt et negativt tegn, fordi det indebærer, at pengeinstituttet selv må bidrage til, at kunden kan indfri sine forpligtelser, eller alternativt ingenting får fra kunden. Pengeinstituttet fanges dermed i en situation, hvor det løbende må bidrage med nødvendig finansiering til at holde liv i engagementet. Det vil medføre, at der identificeres objektiv indikation for værdiforringelse (OIV) på engagementet, og at det følgelig skal nedskrives.

Tabellen viser videre, at de 2 institutioner observerede valutaspekulation i Amagerbanken. Finanstilsynet pegede på, at lån i lavrente valutaer er forbundet med en højere risiko, men at det ikke er ualmindeligt i det danske lånemarked. Finanstilsynet var enig med Finansiell Stabilitet i, at det kunne betegnes som spekulation.

Tabellen viser desuden, at de 2 institutioner observerede tilfælde, hvor Amagerbanken overtog engagementer fra andre pengeinstitutter i tilfælde, hvor pengeinstitutterne i forvejen havde et engagement med kunden. Her var der tale om, at Amagerbanken ville samle håndteringen af engagementet, eller at banken ville undgå, at et andet pengeinstitut begærede kunden konkurs.

Endelig viser tabellen, at de 2 institutioner observerede opgørelse af sikkerheder, fx ved lange betalingsrækker, i 4-5 tilfælde. Finanstilsynet konstaterede, at Amagerbankens skøn i de opstillede betalingsrækker inden for regnskabsreglerne kunne anlægge "andre og mere forsigtige forudsætninger, der ville resultere i større nedskrivninger", og at "nedskrivningerne i en række engagementer ligger i den nedre del af intervallet af acceptable neutrale skøn over de fremtidige betalinger". Finanstilsynet vurderede dog, at Amagerbanken havde taget højde for dette i sine solvensreservationer.

54. På den baggrund kan Rigsrevisionen konstatere, at Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet ved deres gennemgange af de 35 engagementer observerede en række forretningsmæssige risici i den måde, Amagerbanken håndterede hovedparten af de 35 engagementer på.

55. Rigsrevisionen kan konstatere, at de 2 institutioner tillagde de forretningsmæssige risici forskellig betydning. Rigsrevisionen har dog ikke præcist kunnet vurdere, hvilken betydning forekomsten af de forretningsmæssige risici har haft for udviklingen i engagementerne.

56. Finanstilsynet har gennem sine tilsynsaktiviteter i pengeinstitutterne mulighed for at opnå et bredt kendskab til de gængse forretningsmetoder i sektoren. Rigsrevisionen kan i denne sag konstatere, at Finanstilsynet havde stor viden om Amagerbankens dårlige økonomiske tilstand og bankens anvendelse af risikable forretningsmetoder.

Finanstilsynet har oplyst, at tilsynet tillægger de nævnte forretningsmetoder vægt, idet de påvirker boniteten af kunden og værdien af sikkerhederne i engagementerne – og dermed også påvirker den økonomiske risiko.

57. Finanstilsynet søgte at vurdere, om den risiko for engagementernes tilstand, som forretningsmetoderne indebar, var tilstrækkeligt afdækket af Amagerbankens reservationer. Finanstilsynet har oplyst, at tilsynet efter den konkrete gennemgang af engagementerne i april-maj 2010 kunne konstatere forværringer i flere af engagementerne, bl.a. som følge af den valgte forretningsstrategi, som Amagerbankens ledelse ikke havde taget tilstrækkelig hånd om.

Finanstilsynet har videre oplyst, at tilsynet ved den tidligere undersøgelse i 2009 stillede krav om højere solvensreservationer og nedskrivninger på netop de engagementer, der var præget af særlige risici. Det var dog Finanstilsynets vurdering efter undersøgelsen i 2010, at Amagerbanken selv efter disse nedskrivninger lå i den lave ende af det acceptable inden for nedskrivningsreglerne. Finanstilsynet vurderede imidlertid, at tilsynet ikke i alle tilfælde kunne tilsidesætte Amagerbankens ledelses skøn over nedskrivningernes størrelse.

58. Det var Finanstilsynets vurdering, at med de nye nedskrivninger og solvensreservationer i april 2010 var Amagerbankens mest sandsynlige tab reserveret i solvensbehovet, men at der ikke var sikkerhed for, at banken ville opfylde solvensbehovet på længere sigt.

Finanstilsynet finder, at forskellen på Finansiell Stabilitets og Finanstilsynets vurderinger af merbehovet for reservationer ikke skyldes en forskellig vurdering af de forretningsmæssige risici, men primært en forskellig vurdering af sikkerhedernes værdi.

59. Finansiell Stabilitet var af den opfattelse, at Amagerbankens risikable forretningsmetoder ikke var tilstrækkeligt dækket af bankens reservationer.

Finansiell Stabilitet har oplyst, at de store yderligere nedskrivninger, som selskabet mente, der var behov for, bl.a. var begrundet i de forretningsmæssige risici.

60. Det er Rigsrevisionens vurdering, at Amagerbankens udbredte anvendelse af de risikable forretningsmetoder medførte, at banken i betydeligt omfang skubbede problemerne foran sig og dermed ikke løste problemerne i engagementerne. Rigsrevisionen finder, at Finanstilsynet burde have været endnu mere opmærksom på de særligt risikable forretningsmetoder, som Amagerbanken i betydeligt omfang var præget af.

Derudover finder Rigsrevisionen, at givet den særlige situation, hvor Finanstilsynets vurdering indgik i Finansiell Stabilitets behandling af Amagerbankens ansøgning om individuel statsgaranti på 13,5 mia. kr., burde Finanstilsynet have gennemgået en større del af bankens engagementer.

Bonitet er et udtryk for kreditværdigheden af en kunde eller et engagement. En høj bonitet svarer til en lav risiko.

Forklaringer på Finansiell Stabilitets og Finanstilsynets forskellige vurderinger

61. Grundlaget for Finanstilsynets undersøgelse var den generelle tilsynsforpligtelse i henhold til lov om finansiell virksomhed. Finanstilsynet har oplyst, at tilsynets indsats skal stå i forhold til risikoen eller skadesvirkningerne af, at lovgivningen overtrædes. I den forbindelse skal Finanstilsynet identificere de væsentlige risici og om nødvendigt give påbud om overholdelse af lovgivningen. Finanstilsynet har videre oplyst, at tilsynet kun kan tilsidesætte en virksomheds vurdering, hvis tilsynet kan dokumentere, at reglerne er anvendt forkert, eller vurderingen ikke er rigtig.

Det indebærer, at Finanstilsynet godt kan have bekymringer for et pengeinstituts fremtid, men ikke i alle tilfælde kan tilsidesætte ledelsens vurderinger og påbyde yderligere reservationer. Krav om reservationer skal baseres på objektive konstaterbare og kvantificerbare forhold.

62. Hvor Finanstilsynets fokus som udgangspunkt er en 1-årig horisont og identifikation af de umiddelbare risici, arbejdede Finansiell Stabilitet ud fra en 3-årig horisont. Det indebærer, at Finansiell Stabilitet i administrationen af ordningen om individuel statsgaranti måtte vurdere et ansøgende pengeinstituts økonomiske stilling med et 3-årigt sigte, herunder om det ville være forsvarligt at tildele en garanti.

63. I den konkrete vurdering af Amagerbankens engagementer havde Finansiell Stabilitet større mulighed for selvstændigt at skønne værdien af engagementernes sikkerheder og afdækning af risici for at vurdere bankens økonomiske tilstand. Finanstilsynet havde i sin gennemgang fokus på, om Amagerbanken opfyldte solvenskravet, og om de skøn og vurderinger, som banken havde foretaget, var i overensstemmelse med reglerne.

Dermed var der forskellige rammer for de 2 institutioners afdækning af de økonomiske og forretningsmæssige risici, som begge institutioner observerede i Amagerbanken.

64. I de 20 ud af de 35 engagementer, hvor de 2 institutioner var uenige om den økonomiske risiko og dermed i vurderingen af merbehovet for reservationer, fandt Finanstilsynet, at Amagerbanken overholdt regelgrundlaget for afdækning af risiko, og at hovedparten af bankens risiko var afdækket via de afsatte solvensreservationer. Finanstilsynet har oplyst, at det følger af regnskabsreglerne og Finanstilsynets vejledninger, at det kun er det neutralt forventede tab, som skal nedskrives, og ikke den samlede risiko. Den resterende del af risikoen skal afsættes i solvensbehovet. For Finanstilsynet indebærer dette, at når risikoen i engagementerne var vurderet neutralt, herunder omfanget af forventede tab, måtte tilsynet fastlægge behovet for nedskrivninger og solvensreservationer ud fra dette regelsæt.

65. På den baggrund tilsidesatte Finanstilsynet i en række tilfælde Amagerbankens tidligere ledelses vurdering af de pågældende engagementer.

Finanstilsynet tog forbehold for Amagerbankens langsigtede strategi. Finanstilsynet anførte i sin offentliggjorte redegørelse af 25. juni 2010 om inspektionen i april 2010:

”Der er i solvensbehovet taget højde for, at bankens nedskrivninger vurderes at ligge i den lave ende af det acceptable inden for regnskabsreglerne, og banken forventes at skulle øge nedskrivningerne på visse engagementer [...]. Bankens valg af metode til beregning af individuelle nedskrivninger for boligejendomme er således meget langsigtet i forhold til øvrige pengeinstitutter. Tidshorisonten medfører, at bankens individuelle nedskrivninger er følsomme over for ændringer i bl.a. renten”.

66. Finanstilsynet afgav endvidere en risikooplysning til Amagerbanken, hvor tilsynet pegede på ”risikoen for yderligere tab som følge af, at banken har valgt en afventende strategi ved realisation af de finansierede aktiver” og et påbud om, at der skulle ske en tilstrækkelig og forsigtig risikoidentifikation i banken.

Risikooplysninger anvendes, når Finanstilsynet vurderer, at der er behov for at henlede opmærksomheden på et emne, uden at der foreligger en lovovertrædelse fra pengeinstituttets side. Hvis pengeinstituttet handler på en lovstridig måde eller undlader at handle, hvor handling er påkrævet, anvendes **påbud**.

67. I forbindelse med, at Finanstilsynet på en række engagementer ikke kunne tilbagevise den tidligere ledelses skøn over de betalingsstrømme, der indgik i de opstillede betalingsrækker, søgte Finanstilsynet eksternt bistand for at afdække tilsynets rolle og handlemuligheder inden for rammerne af de internationale regnskabsregler. Amagerbanken har som børsnoteret virksomhed skullet aflægge regnskab efter IFRS-/IAS-reglerne.

Finanstilsynet spurgte i ESMA (European Securities and Markets Authority – den europæiske komité af børstilsyn), der bl.a. beskæftiger sig med de internationale regnskabsregler, om fortolkningen af reglerne. ESMA tilkendegav, at i mangel af en specifik vejledning til indregning af sikkerheder i de internationale regnskabsregler kan forskellige metoder accepteres, herunder den metode, som Amagerbanken anvendte.

Finanstilsynet har i den forbindelse oplyst, at Danmark som medlem af EU skal fortolke reglerne i overensstemmelse med de fortolkninger, der er foretaget på europæisk plan.

68. Finanstilsynet har oplyst, at regnskabsreglerne giver tilsynet begrænsede muligheder for at tilsidesætte ledelsens vurderinger af nedskrivningsbehovet.

I boks 4 beskrives Finanstilsynets metode.

BOKS 4. FINANSTILSYNETS METODE

Finanstilsynets metode til at afdække risiko består grundlæggende af 2 begreber:

For det første identificeres tabssandsynligheden (PD – Probability of Default) for hvert enkelt engagement. Tabssandsynligheden er en forsigtigt skønnet risiko for tab på det pågældende engagement. Finanstilsynet anvender i den forbindelse følgende kategorier til at beskrive sandsynligheden for, at der indtræder tab i et engagement:

0 %	Utvivlsomt gode låneengagementer.
5 %	Udlånsengagementer med normal bonitet.
15 % eller 30 %	Udlånsengagementer med lidt forringet bonitet, dvs. med visse svaghedstegn.
50 %	Udlånsengagementer med væsentlige svagheder, men uden nedskrivning/hensættelse.
100 %	Udlånsengagementer med behov for nedskrivning og/eller hensættelse.

For det andet vurderer Finanstilsynet, hvor stor en del af det samlede engagement der ikke er sikret af pant eller anden form for sikkerhedsstillelse. Dette beløb udtrykker "tab givet misligholdelse" (LGD – Loss Given Default) og angiver det beløb, som pengeinstituttet vil miste, hvis engagementet misligholdes.

Finanstilsynet afdækker den samlede risiko i det enkelte engagement ved at gange tabssandsynligheden (PD) med "tab givet misligholdelse" (LGD). Denne samlede risiko skal pengeinstituttet enten afdække gennem nedskrivning eller solvensreservation.

Hvis risikoen afdækkes gennem nedskrivning, skal der forinden konstateres objektiv indikation for værdiforringelse (OIV) på engagementet. Nedskrivningerne skal beregnes neutralt ud fra de forventede fremtidige ændringer. Det skal således være mere sandsynligt end ikke, at tabet indtræder. Ifølge regnskabsreglerne må pengeinstituttet ikke anvende et forsigtighedsprincip, når der foretages nedskrivninger. Beløb, der afsættes til nedskrivninger, skal fratrækkes pengeinstituttets basiskapital, som udgøres af egenkapitalen sammenlagt med pengeinstituttets hybride kernekapital og supplerende kapital.

I forhold til risiko, der afdækkes gennem solvensreservations, afsættes kapital til at afdække fremtidige potentielle tab. Til denne vurdering anvendes et forsigtighedsprincip, dvs. risikoen for tab skal være til stede, men ikke nødvendigvis forventet.

69. Der bestod derudover en forskel i Finansiell Stabilitets og Finanstilsynets vurderinger af sikkerhedernes værdi i 11 af de 20 engagementer, hvor de 2 institutioner var uenige. Det indebærer, at institutionerne i disse tilfælde ikke vurderede det samme behov for reservationer. Finanstilsynet havde et andet skøn end Finansiell Stabilitet over engagementets sikkerheder og risiko – og dette andet skøn indebærer et andet behov for den samlede risikoafdækning. Dermed fandt Finanstilsynet, at der enten ikke skulle reserveres yderligere midler til at afdække risikoen, eller at der kun skulle reserveres mindre beløb.

Finanstilsynet har oplyst, at den forskellige metode til afdækning af risikoen i et engagement kan skyldes forskellige vurderinger af det forventede fremtidige forløb i engagementet. Finanstilsynet har videre oplyst, at forskellige forventninger til engagementets fremtid afspejler sig i forskellige nedskrivningsbeløb og følgelig, hvor stor en rest der skal reserveres i solvensbehovet.

Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet var uenige i vurderingen af sikkerhederne i 6 engagementer i forhold til Finansiell Stabilitets nedre skøn over merbehovet for reservationer og i yderligere 5 engagementer i forhold til Finansiell Stabilitets øvre skøn. Der var tale om i alt 11 ejendomsengagementer.

70. Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet havde stort set lige mange observationer af forretningsmæssige risici i de 11 engagementer. Især havde de 2 institutioner mange observationer af renteoprul/forhøjelse af engagement og observerede desuden objektiv indikation for værdiforringelse (OIV) i de 11 engagementer.

71. Rigsrevisionen har ikke vurderet sikkerhederne i de pågældende engagementer. Rigsrevisionen kan dog konstatere, at det efterfølgende forløb i Amagerbanken har vist, at det samlede merbehov for reservationer var større, end både Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet vurderede.

IV. Finansiell Stabilitets tildeling af individuel statsgaranti til Amagerbanken

Finansiell Stabilitet tildelte den individuelle statsgaranti til Amagerbanken på et forsvarligt grundlag. De væsentlige bekymringer, som Finansiell Stabilitet havde om Amagerbankens økonomiske tilstand, skulle afdækkes ved, at Finansiell Stabilitet fastsatte særlige vilkår som betingelse for, at banken kunne opnå en garanti. Finansiell Stabilitet opstillede på den baggrund en række særlige vilkår, som sikrede, at tildelingen kunne anses for forsvarlig. De særlige vilkår handlede bl.a. om et krav om kapitaltilførsel på 750 mio. kr. Finansiell Stabilitet kunne have fastsat et højere kapitalkrav, men fandt ikke tilstrækkeligt grundlag herfor. Derudover stillede Finansiell Stabilitet krav om ændringer i Amagerbankens ledelse. Rigsrevisionen finder, at der med de særlige vilkår – på tidspunktet for tildelingen af den individuelle statsgaranti – var fundet en forsvarlig løsning.

A. Amagerbankens ansøgning om statsligt kapitalindskud

72. Rigsrevisionens undersøgelse af Amagerbankens ansøgning om statsligt kapitalindskud har vist følgende:

- Erhvervs- og Vækstministeriet tildelte 1,1 mia. kr. i statsligt kapitalindskud (hybrid kernekapital) til Amagerbanken i 2009 som et lån fra staten efter en længere proces, hvor det blev afgjort, om banken opfyldte lovens solvenskrav og dermed ansøgningsbetingelserne. Finanstilsynet stillede i den forbindelse krav om, at Amagerbanken tilvejebragte yderligere kapital. Amagerbanken rejste den nødvendige kapital, og da ansøgningsbetingelserne herefter var opfyldt, fastsatte ministeriet et renteniveau for banken, der lå over det gennemsnitlige renteniveau i ordningen. Renteniveauet afspejlede derved statens risiko ved lånet. Endvidere stillede ministeriet et udvidet rapporteringskrav til Amagerbanken. Ministeriet har oplyst, at det ikke var foreneligt med ordningens formål og intention at kræve større solvensmæssig overdækning af Amagerbanken.
- Erhvervs- og Vækstministeriet har oplyst, at det forhold, at Amagerbanken tidligere havde modtaget statsligt kapitalindskud, ikke havde betydning for, at banken efterfølgende fik tildelt individuel statsgaranti.

Koordinationsgruppen for Finansiell Stabilitet består af repræsentanter fra Nationalbanken, Finansministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet (departementet og Finanstilsynet). Udvalget mødes løbende og følger og overvåger bl.a. den finansielle stabilitet.

73. Som en del af Bankpakke II fik pengeinstitutterne i 2009 mulighed for at søge om et statsligt kapitalindskud. Det statslige kapitalindskud blev givet som et lån i form af hybrid kernekapital og skulle forrentes i perioden frem til tilbagebetaling. Renten blev fastsat individuelt for hvert pengeinstitut på baggrund af kriterier, der afspejlede statens risiko ved at stille indskuddet til rådighed. Ordningen var adskilt fra ordningen om individuel statsgaranti og havde et selvstændigt retsgrundlag. Det statslige kapitalindskud skulle styrke pengeinstitutterne – og dermed sektoren som helhed – gennem en forbedret solvens, så pengeinstitutterne fik bedre adgang til lånemarkederne. Det skulle understøtte udlånet til pengeinstitutternes kunder med henblik på at undgå en kreditklemme i samfundet. Det blev i den politiske aftale og den efterfølgende lovgivning lagt til grund, at alle solvente pengeinstitutter skulle være omfattet og dermed have adgang til at ansøge om statsligt kapitalindskud.

74. Ansøgninger om et statsligt kapitalindskud skulle indsendes til Erhvervs- og Vækstministeriet, der administrerede ordningen. Ministeriet traf sin afgørelse på baggrund af en indstilling fra Koordinationsgruppen for Finansiell Stabilitet.

I overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 228 af 26. marts 2009 udarbejdede Erhvervs- og Vækstministeriet standardvilkår og betingelser som grundlag for den konkrete forhandling med det enkelte pengeinstitut. Ministeriet kunne efter disse forhandlinger indgå den endelige aftale med pengeinstituttet. Som en del af aftalen var det enkelte pengeinstitut forpligtet til halvårligt at redegøre for udviklingen i udlånene og for pengeinstituttets udlånspolitik. Erhvervs- og Vækstministeriet har oplyst, at det er ministeriets opfattelse, at de konkrete betingelser og vilkår i forbindelse med tildeling af statsligt kapitalindskud var direkte reguleret i loven. Ifølge ministeriet sigtede lovens mulighed for at opstille særlige vilkår mod proceskrav, fx krav om øget rapportering. Ministeriet har videre oplyst, at statens risiko kunne være begrænset, hvis der var stillet et supplerende krav om, at pengeinstituttet selv skulle rejse yderligere kapital for dermed at sikre en solvensmæssig overdækning. Det er dog ministeriets opfattelse, at det ville være uforeneligt med intentionen i ordningen – som netop var at polstre pengeinstitutterne i en situation, hvor institutternes lånemuligheder var begrænsede – at stille sådanne krav.

75. Amagerbanken ansøgte primo 2009 om et statsligt kapitalindskud og fik som følge heraf tilført et lån på 1,1 mia. kr. Forud for tildelingen af lånet havde Finanstilsynet stillet krav om, at Amagerbanken tilvejebragte yderligere kapital for at opfylde lovens solvenskrav, jf. bekendtgørelsens krav. Lånet blev givet som hybrid kernekapital og skulle i perioden frem til tilbagebetaling forrentes. Renten blev fastsat individuelt for hvert pengeinstitut på baggrund af kriterier, der afspejlede statens risiko ved at stille indskuddet til rådighed. Rigsrevisionens undersøgelse viser, at det fastsatte renteniveau for Amagerbanken på 11,51 % lå over gennemsnitsrenten på 10,08 %. Erhvervs- og Vækstministeriet har oplyst, at Amagerbankens rentesats var blandt de højeste. Ud over renten blev der stillet krav om, at Amagerbanken skulle udarbejde en viability-rapport, som er en rapport, der belyser et pengeinstituts levedygtighed.

76. Erhvervs- og Vækstministeriet har oplyst, at det forhold, at Amagerbanken havde fået tildelt hybrid kernekapital, ikke havde betydning for behandlingen af bankens ansøgning om individuel statsgaranti. Efter ministeriets og Finanstilsynets oplysninger indgik det statslige kapitalindskud på linje med anden ansvarlig kapital, og det spillede derfor ikke nogen særskilt rolle for risikovurderingen i forbindelse med garantistillelsen. Ministeriet har oplyst, at forvaltningslovens bestemmelser om ligebehandling af ansøgninger fra pengeinstitutterne således skulle overholdes, uanset om pengeinstitutterne tidligere havde gjort brug af muligheden for at få statsligt kapitalindskud.

B. Ansvarsfordeling mellem Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet ved behandlingen af ansøgningen om individuel statsgaranti

77. Rigsrevisionens undersøgelse af ansvarsfordelingen mellem Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet ved behandlingen af ansøgningen har vist følgende:

- Finansiell Stabilitet fandt det usikkert, hvilken vægt selskabets egen vurdering af Amagerbankens tilstand havde i det videre forløb ved behandlingen af bankens ansøgning om individuel statsgaranti. Med udgangspunkt i lov om finansiell stabilitet fastlagde Erhvervs- og Vækstministeriet arbejdsdelingen mellem Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet, hvorefter det er Finanstilsynet, der vurderer, om et pengeinstitut opfylder lovens solvenskrav.
- Erhvervs- og Vækstministeriet fastslog med udgangspunkt i lov om finansiell stabilitet, at Amagerbanken var berettiget til at ansøge om individuel statsgaranti, når banken på baggrund af Finanstilsynets vurdering opfyldte lovens solvenskrav. Finansiell Stabilitet skulle dermed indlede forhandlinger med Amagerbanken om vilkårene for tildeling af en individuel statsgaranti på 13,5 mia. kr., hvilket Finansiell Stabilitet accepterede.

78. Finanstilsynets resultater af tilsynets gennemgang af Amagerbankens engagementer blev drøftet på et møde mellem Finansiell Stabilitet og Erhvervs- og Vækstministeriets departement i maj 2010. På mødet drøftede parterne, hvilke konsekvenser Finanstilsynets vurdering af Amagerbankens solvensbehov havde for Finansiell Stabilitets behandling af bankens ansøgning om individuel statsgaranti.

79. Det fremgår af referaterne fra mødet, at Erhvervs- og Vækstministeriet konstaterede, at Finanstilsynets undersøgelse havde vist, at Amagerbanken opfyldte lovens solvenskrav. På den baggrund orienterede ministeriet Finansiell Stabilitet om, at det fulgte af lovgivningen, at hvis et pengeinstitut opfyldte solvenskravet, skulle en ansøgning følges op af en forhandling med Finansiell Stabilitet. Det var i forbindelse med forhandlingerne Finansiell Stabilitets opgave at fastsætte de nærmere vilkår for at sikre, at udstedelsen af den individuelle statsgaranti efter Finansiell Stabilitets vurdering kunne anses for forsvarlig. Erhvervs- og Vækstministeriet har oplyst, at det var ministeriets juridiske vurdering, at Finansiell Stabilitet ikke kunne afvise at indgå i forhandlinger med Amagerbanken eller afvise at opstille de vilkår, som selskabet ville stille for at sikre, at udstedelsen af en statsgaranti kunne anses for forsvarlig.

80. Finansiell Stabilitet har oplyst, at selskabet vurderede, at der i ordningen med individuel statsgaranti indgik et skønselement, som det påhvilede selskabet at udøve, og at selskabet på den baggrund havde mulighed for at give afslag på en ansøgning om individuel statsgaranti, hvis selskabet ikke vurderede, at det var forsvarligt at udstede garantien. Finansiell Stabilitet fulgte herefter den proces, som ifølge Erhvervs- og Vækstministeriet var fastlagt i lovgivningen. Det medførte, at Finansiell Stabilitet indledte forhandlinger og opstillede de vilkår, som selskabet vurderede var nødvendige, for at tildelingen af statsgaranti var forsvarlig og i overensstemmelse med forvaltningsretlige principper om ligebehandling, saglighed og proportionalitet.

Erhvervs- og Vækstministeriet har hertil oplyst, at det var ministeriets opfattelse, at Finansiell Stabilitet og ministeriet herefter forstod loven på samme måde.

81. Finansiell Stabilitet accepterede således Finanstilsynets vurdering af, at Amagerbanken opfyldte lovens solvenskrav. Finansiell Stabilitet oplyste videre til Erhvervs- og Vækstministeriet, at selskabet på baggrund af den foreløbige behandling af ansøgningen fortsat var af den opfattelse, at der var endog betydelig risiko for, at Amagerbanken fremadrettet ville få problemer med at opfylde lovens solvenskrav. Endelig oplyste Finansiell Stabilitet, at selskabet som led i den fortsatte behandling af Amagerbankens ansøgning om individuel statsgaranti ville drøfte Finanstilsynets vurdering med tilsynet og rette henvendelse til ministeriet, i det omfang selskabet vurderede det relevant. Ministeriet har oplyst, at selskabet ikke vendte tilbage til ministeriet med spørgsmål til fortolkningen af loven eller med tilkendegivelser om forsvarligheden ved at indgå en aftale med Amagerbanken.

82. Finansiell Stabilitet behandlede herefter sagen i selskabets bestyrelse. Selskabet orienterede om mødet med Erhvervs- og Vækstministeriet, herunder at ministeriet fandt, at Amagerbanken – på baggrund af Finanstilsynets vurdering af bankens solvensbehov – var berettiget til at søge om individuel statsgaranti, og at Finansiell Stabilitet fandt, at der var behov for at stille særlige vilkår for banken.

83. Finansiell Stabilitet har oplyst, at selskabet herefter påbegyndte forhandlinger med Amagerbanken med henblik på at opstille særlige vilkår for tildelingen af garantien.

C. Garantens særlige vilkår

84. Rigsrevisionens undersøgelse af garantens særlige vilkår har vist følgende:

- Finansiell Stabilitet opstillede særlige vilkår for Amagerbanken som betingelse for at indgå aftale om tildeling af individuel statsgaranti. Vilkårene var de mest vidtrækkende, som Finansiell Stabilitet har opstillet til et pengeinstitut. Bl.a. fastsatte Finansiell Stabilitet et kapitalkrav til Amagerbanken på 750 mio. kr. Finansiell Stabilitet havde mulighed for at stille et større kapitalkrav henset til selskabets vurdering af Amagerbankens særligt dårlige tilstand. Der var dog en række hensyn, som Finansiell Stabilitet valgte at tage, herunder særligt at kapitalkravet svarede til en solvensmæssig overdækning på 50 %, hvilket var selskabets sædvanlige krav til svage pengeinstitutter.
- Rigsrevisionen finder, at der med de særlige vilkår – på tidspunktet for tildelingen af den individuelle statsgaranti – var fundet en forsvarlig løsning.

85. Den 28. juni 2010 indgik Finansiell Stabilitet en aftale med Amagerbanken om vilkårene for at udstede en 3-årig statsgaranti på 13,5 mia. kr. Aftalen indeholdt en række særlige vilkår, som Amagerbanken skulle opfylde, hvis garantien skulle effektueres.

86. Finansiell Stabilitet har mulighed for at stille særlige vilkår, for at det kan anses for forsvarligt at udstede en individuel statsgaranti for det pågældende pengeinstitut. Finansiell Stabilitet har udarbejdet interne retningslinjer for, hvornår det skal overvejes at stille særlige vilkår.

Vilkårene til Amagerbanken fremgår af boks 5.

BOKS 5. DE OPSTILLEDE VILKÅR FOR INDGÅELSE AF AFTALE OM INDIVIDUEL STATSGARANTI TIL AMAGERBANKEN

- I. En pligt til at lade sig overdrage til en køber anvist af Finansiell Stabilitet, hvis Amagerbanken i tilfælde af solvensproblemer ikke ville finde en løsning herpå inden for en af Finanstilsynet fastsat frist.
- II. En pligt til at forhøje sin basiskapital med et kontantbeløb på mindst 750 mio. kr., svarende til en solvensoverdækning på 50 % pr. ultimo 1. kvartal 2010. Kapitaltilførslen skulle være gennemført inden medio september 2010, og Amagerbanken skulle løbende underrette Finansiell Stabilitet om tidsplanen for kapitaltilførslen.
- III. En pligt til at foretage de ændringer i struktur og sammensætning af direktionen, som Finansiell Stabilitet krævede.
- IV. En pligt til at sikre, at de 2 kandidater, som Finansiell Stabilitet havde udpeget, blev valgt til Amagerbankens bestyrelse og fik vetoret med hensyn til væsentlige beslutninger.
- V. Krav om, at Finansiell Stabilitet skulle godkende alle Amagerbankens væsentlige beslutninger.

Det fremgår af den indgåede aftale, at vilkår II-IV skulle være opfyldt senest den 15. september 2010.

87. Forud for indgåelsen af aftalen pågik der en forhandling mellem Amagerbanken og Finansiell Stabilitet om rækkevidden af de særlige vilkår. Finansiell Stabilitet har oplyst, at vilkårene til Amagerbanken er de mest vidtgående, som selskabet har stillet til et ansøgende pengeinstitut.

Kravet om at forhøje Amagerbankens basiskapital med mindst 750 mio. kr., svarende til en solvensoverdækning på 50 %, blev stillet, da Finansiell Stabilitet vurderede, at der var relativt stor usikkerhed om bankens fremtidige solvensforhold. Finansiell Stabilitet havde mulighed for at stille et større kapitalkrav henset til selskabets vurdering af Amagerbankens særligt dårlige tilstand. Der var dog en række hensyn, som Finansiell Stabilitet valgte at tage, herunder særligt at kapitalkravet svarede til en såkaldt solvensoverdækning på 50 %. Finansiell Stabilitet har oplyst, at det var selskabets praksis, at svage pengeinstitutter skulle have en solvensoverdækning på min. 50 %.

Finansiell Stabilitet havde ikke tidligere stillet krav til et pengeinstitut om ændringer i direktionens struktur og sammensætning, jf. vilkår III og IV. Disse vilkår blev stillet, da Finansiell Stabilitet ikke havde tillid til den tidligere ledelses strategi.

88. Umiddelbart efter aftalens indgåelse udstedte Finansiell Stabilitet en individuel statsgaranti til Amagerbanken på 13,5 mia. kr., hvorefter banken gennemførte 7 garanterede obligationsudstedelser med henblik på at skaffe kapital. Obligationerne blev udstedt til Amagerbankens egenbeholdning og ville først blive solgt videre til eksterne investorer, hvis banken opfyldte de særlige vilkår i aftalen.

Et **prospekt** betegner en redegørelse for et pengeinstituts opbygning, status og funktioner mv. i forbindelse med udstedelse af aktier eller obligationer.

En **aktieemission** er en udstedelse af aktier.

Forhøjelse af Amagerbankens basiskapital

89. Amagerbanken offentliggjorde medio august et prospekt, hvoraf det fremgik, at banken planlagde en aktieemission for at kunne forhøje bankens basiskapital. Det fremgik af prospektet, at Amagerbanken forventede at kunne registrere kapitalforhøjelsen den 10. september 2010 i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

90. Ultimo august 2010 henvendte Amagerbanken sig til Finansiell Stabilitet med en anmodning om at ændre nogle af de opstillede vilkår i aftalen om individuel statsgaranti. Anmodningen var begrundet i ønsker fra potentielle investorer i Amagerbanken. Efter et møde med Amagerbanken meddelte Finansiell Stabilitet imidlertid, at selskabet stadig var af den overbevisning, at de opstillede vilkår var nødvendige, for at aftalen kunne antages at være forsvarlig, og at der ikke var fremkommet oplysninger, der kunne begrunde en lempelse af vilkårene.

91. Samtidig henvendte Amagerbanken sig også til Erhvervs- og Vækstministeriet, hvorunder banken havde fået tilført et lån på 1,1 mia. kr. i statsligt kapitalindskud i medfør af Bankpakke II. Amagerbanken forklarede i sin henvendelse, at banken – på grund af de vilkår, som kapitaltilførslen var givet på – måske ikke ville være i stand til at tilføre den krævede basiskapital, hvilket ville betyde en afvikling af banken. Amagerbanken fremsatte derfor bl.a. forslag om, at staten skulle acceptere, at kapitalindskuddet på 1,1 mia. kr. blev nedskrevet med 85 %. Desuden anmodede Amagerbanken om, at bankens pligt og dermed statens ret til konvertering af tilskuddet til aktier bortfaldt.

Erhvervs- og Vækstministeriet svarede Amagerbanken, at ministeriet ikke vurderede, at der var hjemmel til at indgå en aftale om at nedskrive det statslige kapitalindskud. Desuden vurderede ministeriet, at en sådan model kunne betragtes som forskelsbehandling, da andre pengeinstitutter ikke havde fået samme tilbud. Ministeriet var dog indstillet på at lade kravet om konverteringsret/-pligt bortfalde, hvilket også var sket over for andre pengeinstitutter.

Sammensætning af bestyrelse og direktion

92. Finansiell Stabilitets krav om ændringer i direktionens struktur og sammensætning blev diskuteret på et møde med Amagerbanken ultimo august 2010. Amagerbanken meddelte den 10. september, at bestyrelsen nu ville igangsætte en proces med henblik på at fremme den ønskede ændring og styrkelse af bankens direktion.

93. Ifølge aftalen var Amagerbanken derudover forpligtet til at sikre, at de 2 kandidater, som Finansiell Stabilitet havde udpeget, blev valgt til bestyrelsen senest den 15. september 2010. Det skete på en ekstraordinær generalforsamling den 13. september 2010. Dagen efter oplyste Finansiell Stabilitets 2 nyvalgte bestyrelsesrepræsentanter, at de ikke ønskede at forholde sig til, om den planlagte aktieemission var forsvarlig, da det var den tidligere bestyrelse, der havde truffet denne beslutning.

94. Rigsrevisionen finder, at der med de særlige vilkår – på tidspunktet for tildelingen af den individuelle statsgaranti – var fundet en forsvarlig løsning.

V. Amagerbankens nye ledelses afdækning af bankens risici

Det er Rigsrevisionens vurdering, at Amagerbankens nye ledelse tog udgangspunkt i en normaliseret kreditpolitik og nedskrivningspraksis, da den nye ledelse afdækkede bankens risici i januar 2011. Den nye ledelse gjorde op med de særligt risikable forretningsmetoder og baserede Amagerbankens kreditpolitik på mere markedskonforme principper. Amagerbankens kreditpolitik var herefter i overensstemmelse med bankens skriftlige politik på området. Rigsrevisionen konstaterer, at den nye ledelse herefter nedskrev yderligere 2,2 mia. kr. på de 35 engagementer. Der er i 1. halvår 2011 nedskrevet yderligere ca. 1,2 mia. kr. på de 35 engagementer.

95. Rigsrevisionens undersøgelse af Amagerbankens nye ledelses afdækning af bankens risici har vist følgende:

- Amagerbankens nye ledelse gennemførte en ændring af bankens organisation og ledelse med henblik på at opnå en mere veldefineret, gennemskuelig og konsekvent ansvarsfordeling. Dermed sikrede den nye ledelse et afgørende grundlag for, at Amagerbanken kunne gennemgå de største engagementer med udgangspunkt i sædvanlig praksis for sektoren.
- Amagerbankens nye ledelse har oplyst, at den ønskede at gennemføre en markedskonform kreditvurdering af bankens største engagementer for at opnå et dækkende billede af bankens reelle tilstand. Den nye ledelse vurderede til dette formål Amagerbankens hidtidige praksis og fastlagde principper for en fornyet og markedskonform gennemgang.
- Den nye ledelses gennemgang af udlånsporteføljen viste et samlet nedskrivningsbehov på yderligere 3,1 mia. kr., heraf 2,2 mia. kr. på de 35 engagementer, som skyldtes den ændrede tilgang til behandlingen af de nødlidende engagementer kombineret med en negativ udvikling i flere af engagementerne. Den afdækning af Amagerbankens risici og fastlæggelsen af yderligere reservationer, som Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet vurderede ved deres gennemgange af banken, tog netop udgangspunkt i institutionernes forventninger til den fremtidige negative udvikling i engagementerne. Den nye ledelses vurdering og revurdering af sikkerhederne i de 35 engagementer i 1. halvår 2011, hvor Amagerbanken dog var under afvikling, viser, at der var behov for yderligere nedskrivninger på engagementerne på ca. 1,2 mia. kr.

- Finanstilsynet finder, at Amagerbankens nye ledelses kreditpolitik var udtryk for en normalisering om end til den forsigtige side, mens der i forhold til praksis for nedskrivninger var tale om en konservativ linje. Finanstilsynet finder videre, at det hovedsageligt var forværringer i udlånsporteføljen, der medførte, at Amagerbanken ikke kunne fortsætte som pengeinstitut. Finanstilsynets muligheder for at tilsidesætte Amagerbankens nedskrivningsberegninger er imidlertid begrænsede, hvis bankens skøn ligger inden for regnskabsreglernes rammer. Finanstilsynet hørte i forbindelse med den nye ledelses gennemgang Kammeradvokaten for at afdække tilsynets ansvar ved Amagerbankens ophør som pengeinstitut. På baggrund af Kammeradvokatens svar vurderede Finanstilsynet ikke, at der var grundlag for at tilsidesætte Amagerbankens nedskrivninger.
- Rigsrevisionen finder, at den hidtidige udbredte anvendelse af de risikable forretningsmetoder medførte, at Amagerbanken i betydeligt omfang skubbede problemerne foran sig og dermed ikke løste problemerne i engagementerne.

96. Den nye ledelse af Amagerbanken ønskede efter sin tiltrædelse i november 2010 at afdække bankens væsentlige problemer nærmere ved en fornyet gennemgang af bankens største engagementer. Amagerbankens nye ledelse har oplyst, at ledelsen ønskede at gennemgå bankens engagementer med udgangspunkt i den praksis, som er sædvanlig for pengeinstitutsektoren.

Forudsætningen for at gennemføre en fornyet gennemgang af Amagerbankens engagementer – baseret på en mere markedskonform og sædvanlig praksis – var en tilpasning af bankens organisation, fastlæggelse af principperne for vurderingen af engagementerne og gennemgang af engagementerne baseret på disse principper.

Tilpasning af Amagerbankens organisation

97. Amagerbankens nye ledelse konstaterede, at den entydige organisatoriske struktur, som kræves efter § 71 i lov om finansiel virksomhed, ikke var til stede. Det var bl.a. forhold omkring organiseringen og praksis i Amagerbankens kreditafdeling og erhvervskundeafdeling, der var problemet.

98. Amagerbankens nye ledelse gennemførte som følge heraf en ændring af bankens organisation og ledelse med henblik på at opnå en mere veldefineret, gennemskuelig og konsekvent ansvarsfordeling. Det indebar først og fremmest en omstrukturering af erhvervs- og kreditområdet, men også, at låneansøgninger fra kunder blev behandlet mere systematisk end hidtil.

99. Amagerbanken besatte desuden de relevante funktioner med nye medarbejdere, der kom fra en række af de store pengeinstitutter. De fik til opgave at reorganisere kreditafdelingen og erhvervskundeafdelingen og gennemgå Amagerbankens største engagementer i samarbejde med den nye ledelse baseret på den praksis og kredittilgang, de kendte fra deres tidligere ansættelser.

Dermed sikrede den nye ledelse et afgørende grundlag for, at Amagerbanken kunne gennemgå de største engagementer med udgangspunkt i sædvanlig praksis for sektoren.

Fastlæggelse af principperne for vurderingen af engagementerne

100. Amagerbankens nye ledelse har oplyst, at den forholdte sig kritisk til en række af de forretningsmetoder, som bankens tidligere ledelse havde anvendt. Den nye ledelse har oplyst, at en række af de forretningsmetoder, der er beskrevet i afsnit III.C, er meget usædvanlige, bl.a. de meget lange betalingsrækker i en række større ejendomsengagementer, renteoprul og parkeringshandler. Efter den nye ledelses opfattelse var der tale om "meget dårligt kredithåndværk", og at det ikke var en strategi i sædvanlig forstand, men "løbende afværgeforanstaltninger".

101. Amagerbankens nye ledelse har i sin redegørelse til Rigsrevisionen desuden fremført, at:

"det ikke har været et selvstændigt mål for den nye ledelse at definere en ny strategi om nedskrivninger. Det har alene været målet at foretage en gennemgang af bankens største engagementer og vurdere behovet for nedskrivninger baseret på en helt normal og markeds-konform kredittilgang foretaget af erfarne kreditmedarbejdere med baggrund fra forskellige andre pengeinstitutter".

På den baggrund tog den nye ledelse udgangspunkt i en mere hensigtsmæssig kreditpolitik, som bl.a. indebar, at Amagerbanken ikke længere skulle tilføre likviditet til dårlige og nødlidende engagementer, medmindre der kunne skabes meget stor sikkerhed for, at engagementet kunne afvikles over en kortere årrække uden eller med begrænsede tab, og at banken ikke længere tilførte ny likviditet til ikke-bæredygtige projekter. Rigsrevisionens undersøgelse har vist, at Amagerbankens nye ledelse på den baggrund vurderede, efter hvilke principper den fornyede gennemgang skulle gennemføres.

102. Den nye ledelses principper indebar bl.a.:

- at Amagerbanken ikke skulle anvende betalingsrækker på mere end 4 år i de ejendomsengagementer, hvor banken hidtil havde regnet med op til 14-årige betalingsrækker
- nøje risikovurdering og gennemgang af sikkerhederne i engagementerne
- konkrete vurderinger fra uafhængige ejendomseksperter af visse ejendomsengagementer.

103. Rigsrevisionen kan konstatere, at Amagerbankens nye ledelse på den baggrund fastlagde overordnede principper for en fornyet gennemgang af bankens engagementer, der dels gjorde op med den tidligere ledelses løbende foranstaltninger for at understøtte de nødlidende engagementer, dels havde fokus på at afdække den reelle tilstand af bankens engagementer.

Gennemgang af Amagerbankens største engagementer

104. I januar 2011 igangsatte ledelsen en kreditgennemgang af Amagerbankens 169 største engagementer, herunder de 35 engagementer, som tidligere var gennemgået af Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet. De 169 engagementer omfattede kunder, der havde udlån for mere end 15 mio. kr.

Ledelsen gennemgik bl.a. engagementernes regnskaber, vurderede sikkerhederne i lånene, gennemførte samtaler med hovedparten af kunderne og fik ekstern bistand til at vurdere nogle af ejendommene i en række engagementer.

105. Under gennemgangen konstaterede ledelsen bl.a., at der ikke var foretaget eksterne vurderinger af de pågældende ejendomme. Ledelsen valgte derfor at få udarbejdet eksterne vurderinger af 9 større investeringsejendomme, hvilket svarede til ca. 25 % af Amagerbankens ejendomsseksponering.

106. Den nye ledelses gennemgang viste endvidere, at størstedelen af de 35 engagementer – foruden de ikke-markedskonforme forretningsmetoder – var kendetegnet ved svigtende forretningsgrundlag, negativt cashflow, svigtende omsætning og truende konkurs.

107. Ultimo januar 2011 drøftede Amagerbankens ledelse og Finanstilsynet på en række møder resultaterne af bankens foreløbige gennemgang og de mulige nedskrivninger. Amagerbanken orienterede på møderne Finanstilsynet om, at den altovervejende del af forværringerne skyldtes bankens udlånsportefølje, og at der med de mulige nye nedskrivninger var risiko for, at banken ikke havde tilstrækkelig solvens.

108. Den nye ledelses tilgang til behandlingen af de nødlidende engagementer – kombineret med en negativ udvikling i flere af engagementerne – medførte herefter, at Amagerbanken måtte nedskrive yderligere 2,18 mia. kr. på 24 af de 35 engagementer. På de resterende 11 engagementer foretog Amagerbanken ikke yderligere nedskrivninger. Amagerbankens samlede nedskrivninger for de 169 gennemgåede engagementer blev på 3,1 mia. kr.

Den afdækning af Amagerbankens risici og fastlæggelsen af yderligere reservationer, som Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet vurderede ved deres gennemgange i banken, tog netop udgangspunkt i de 2 institutioners forventninger til den fremtidige negative udvikling i engagementerne.

109. Finanstilsynet har oplyst, at tilsynet efterfølgende har foretaget en analyse af den nye ledelses nedskrivninger på 3,1 mia. kr. Analysen har vist, at en væsentlig del af den nye ledelses nedskrivninger skyldtes objektivt konstaterbare forværringer i Amagerbankens udlånsportefølje. Udlånsporteføljen er dels blevet påvirket af den generelle dårlige økonomiske udvikling, dels har flere af Amagerbankens store kunder oplevet en betydelig forværring i deres økonomi, bl.a. ved konkurs, tab af egenkapital og værditab på aktier og obligationer, som lå som sikkerheder for lån.

Finanstilsynets vurdering af resultaterne af den nye ledelses gennemgang

110. Det var Finanstilsynets opfattelse, at Amagerbankens nye ledelse valgte en konservativ tilgang til nedskrivninger – også sammenlignet med mange andre pengeinstitutter. Hertil kom en række forværringer i Amagerbankens udlånsportefølje, der bidrog til, at banken ikke kunne fortsætte som pengeinstitut. Finanstilsynet vurderede dog samtidig, at den nye ledelses nedskrivninger var "baseret på et regnskabsmæssigt skøn, som holder sig inden for det interval, regnskabsreglerne udspænder".

111. Finanstilsynet søgte ekstern bistand i forbindelse med tilsynets vurdering af Amagerbankens nye ledelses ændrede tilgang. Finanstilsynet bad få dage før Amagerbankens overdragelse til Finansiell Stabilitet Kammeradvokaten vurdere, om Finanstilsynet kunne pådrage sig et erstatningsansvar over for aktionærerne i banken, hvis tilsynet godkendte den nye ledelses ændrede principper for vurdering af bankens engagementer. Baggrunden var Finanstilsynets vurdering af, "at den nye ledelses tilgang til nedskrivninger potentielt kunne blive afgørende for bankens overlevelse".

Kammeradvokaten svarede, at Finanstilsynet ikke pådrog sig et erstatningsansvar ved at godkende, at Amagerbanken ændrede sine nedskrivninger på baggrund af vurderingen af udlånsengagementer.

112. Som nævnt ovenfor medførte Amagerbankens udbredte anvendelse af de risikable forretningsmetoder, at banken i betydeligt omfang skubbede problemerne foran sig og dermed ikke løste problemerne i engagementerne.

Et **regnskabsmæssigt skøn** er en tilnærmet værdi af en post som følge af mangel på en præcis målemetode. Ifølge regnskabsreglerne er anvendelsen af skøn derfor i forbindelse med vurderingen af udlån som oftest nødvendig og mindsker ikke regnskabs pålidelighed, forudsat at skønnene er rimelige og velunderbyggede.

113. Forløbet i Amagerbanken endte med, at den nye ledelse kunne konstatere, at banken var i så store vanskeligheder, at den ikke kunne fortsætte på egen hånd. Amagerbanken kunne ikke rejse ny kapital og måtte den 6. februar 2011 lade sig overdrage til Finansiell Stabilitet med henblik på afvikling. Amagerbankens nye ledelse har efterfølgende nedskrevet de 35 engagementer med yderligere 1,2 mia. kr. Amagerbanken var dog på dette tidspunkt under afvikling, hvilket betyder, at tallene ikke er direkte sammenlignelige med de nedskrivninger, som banken hidtil havde foretaget, da den var i drift.

Rigsrevisionen, den 19. oktober 2011

Henrik Otbo

/Mads Nyholm Jacobsen

Bilag 1. Oversigt over Amagerbankens 35 største engagementer

Følgende oversigt viser Finansiell Stabilitets og Finanstilsynets vurderinger af risici og merbehovet for reservationer i Amagerbankens største engagementer.

Sag	Engagementstype	Forretningsmæssig risiko	Økonomisk risiko ¹⁾	Forklaringer på forskelle i Finansiell Stabilitets og Finanstilsynets vurderinger ²⁾
1	Ejendoms-engagement	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Renteoprul/forhøjelse af engagement Opgørelse af sikkerheder, fx ved lange betalingsrækker <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Renteoprul/forhøjelse af engagement 	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> OIV Merbehov: 250-320 mio. kr. (N) <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> OIV Merbehov: 71 mio. kr. (N: 30 mio. kr., S: 41 mio. kr.) 	<ul style="list-style-type: none"> Regelgrundlaget for afdækning af risiko Vurdering af sikkerhedernes værdi (Finansiell Stabilitets øvre skøn)
2	Ejendoms-engagement	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Renteoprul/forhøjelse af engagement Opgørelse af sikkerheder, fx ved lange betalingsrækker <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Renteoprul/forhøjelse af engagement Lange betalingsrækker 	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> OIV Merbehov: 190-220 mio. kr. (N) <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> OIV Merbehov: 30 mio. kr. (N: 6 mio. kr., S: 24 mio. kr.) 	<ul style="list-style-type: none"> Regelgrundlaget for afdækning af risiko
3	Øvrigt engagement	<ul style="list-style-type: none"> Ingen forretningsmæssig risiko 	<ul style="list-style-type: none"> Ikke OIV Ikke merbehov for reservation 	<ul style="list-style-type: none"> Ingen uenighed
4	Ejendoms-engagement	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Renteoprul/forhøjelse af engagement Valutaspekulation Betalt foranstående panter <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Renteoprul/forhøjelse af engagement Valutaspekulation Betalt foranstående panter 	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> OIV Merbehov: 70 mio. kr. (N) <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> OIV Ikke merbehov for reservation idet banken selv hævede sin reservation med 78 mio. kr. (N) 	<ul style="list-style-type: none"> Ingen uenighed
5	Ejendoms-engagement	<ul style="list-style-type: none"> Ingen forretningsmæssig risiko 	<ul style="list-style-type: none"> Ikke OIV Ikke merbehov for reservation 	<ul style="list-style-type: none"> Ingen uenighed
6	Ejendoms-engagement	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Renteoprul/forhøjelse af engagement Stråmands-/parkerings-handel <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Renteoprul/forhøjelse af engagement Stråmands-/parkerings-handel 	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> OIV Merbehov: 70-85 mio. kr. (N) <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> OIV Merbehov: 21 mio. kr. (N: 55 mio. kr., S reduceret: 34 mio. kr.) 	<ul style="list-style-type: none"> Regelgrundlaget for afdækning af risiko
7	Ejendoms-engagement	<ul style="list-style-type: none"> Ingen forretningsmæssig risiko 	<ul style="list-style-type: none"> Ikke OIV Ikke merbehov for reservation 	<ul style="list-style-type: none"> Ingen uenighed

Forkortelser: N: nedskrivning, S: solvensreservation, OIV: objektiv indikation for værdiforringelse.

Sag	Engagementstype	Forretningsmæssig risiko	Økonomisk risiko ¹⁾	Forklaringer på forskelle i Finansiell Stabilitets og Finanstilsynets vurderinger ²⁾
8	Ejendoms-engagement	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Renteoprul/forhøjelse af engagement • Valutaspekulation • Indfrielse af delengagementer hos andre pengeinstitutter • Opgørelse af sikkerheder, fx ved lange betalingsrækker • Lommepenge <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Renteoprul/forhøjelse af engagement • Valutaspekulation • Indfrielse af delengagementer hos andre pengeinstitutter • Lommepenge • Betalt foranstående panter 	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • OIV • Merbehov: 125-175 mio. kr. (N) <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • OIV • Merbehov: 82 mio. kr. (N: 36 mio. kr., S: 46 mio. kr.) 	<ul style="list-style-type: none"> • Regelgrundlaget for afdækning af risiko • Vurdering af sikkerhedernes værdi (Finansiell Stabilitets øvre skøn)
9	Ejendoms-engagement	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Renteoprul/forhøjelse af engagement • Opgørelse af sikkerheder, fx ved lange betalingsrækker <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Renteoprul/forhøjelse af engagement • Lange betalingsrækker • Betalt foranstående panter 	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • OIV • Merbehov: 280-320 mio. kr. (N) <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • OIV • Ikke merbehov for reservation 	<ul style="list-style-type: none"> • Regelgrundlaget for afdækning af risiko
10	Øvrigt engagement	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Renteoprul/forhøjelse af engagement <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Renteoprul/forhøjelse af engagement 	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • OIV • Merbehov: 0-180 mio. kr. (N) <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Ikke OIV • Merbehov: 58 mio. kr. (S) 	<ul style="list-style-type: none"> • Regelgrundlaget for afdækning af risiko
11	Øvrigt engagement	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Ingen forretningsmæssig risiko <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Renteoprul/forhøjelse af engagement 	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • OIV • Merbehov: 100-150 mio. kr. (N) <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • OIV • Merbehov: 82 mio. kr. (S) 	<ul style="list-style-type: none"> • Regelgrundlaget for afdækning af risiko
12	Ejendoms-engagement	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Renteoprul/forhøjelse af engagement <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Renteoprul/forhøjelse af engagement 	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • OIV • Merbehov: 0-50 mio. kr. (N) <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • OIV • Ikke merbehov for reservation 	<ul style="list-style-type: none"> • Regelgrundlaget for afdækning af risiko • Vurdering af sikkerhedernes værdi (Finansiell Stabilitets øvre skøn)

Forkortelser: N: nedskrivning, S: solvensreservation, OIV: objektiv indikation for værdiforringelse.

Sag	Engagementstype	Forretningsmæssig risiko	Økonomisk risiko ¹⁾	Forklaringer på forskelle i Finansiell Stabilitets og Finanstilsynets vurderinger ²⁾
13	Øvrigt engagement	<ul style="list-style-type: none"> Ingen forretningsmæssig risiko 	<ul style="list-style-type: none"> Ikke OIV Ikke merbehov for reservation 	<ul style="list-style-type: none"> Ingen uenighed
14	Ejendoms-engagement	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Valutaspekulation <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Valutaspekulation 	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> OIV Merbehov: 0-100 mio. kr. (N) <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> OIV Ikke merbehov for reservation 	<ul style="list-style-type: none"> Regelgrundlaget for afdækning af risiko Vurdering af sikkerhedernes værdi (Finansiell Stabilitets øvre skøn)
15	Ejendoms-engagement	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Renteoprul/forhøjelse af engagement Opgørelse af sikkerheder, fx ved lange betalingsrækker <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Renteoprul/forhøjelse af engagement Lange betalingsrækker 	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> OIV Merbehov: 70-110 mio. kr. (N) <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> OIV Ikke merbehov for reservation 	<ul style="list-style-type: none"> Regelgrundlaget for afdækning af risiko
16	Ejendoms-engagement	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Valutaspekulation Renteoprul/forhøjelse af engagement Lommepenge <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Valutaspekulation Renteoprul/forhøjelse af engagement Lommepenge 	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> OIV Merbehov: 35-60 mio. kr. (N) <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> OIV Ikke merbehov for reservation 	<ul style="list-style-type: none"> Regelgrundlaget for afdækning af risiko Vurdering af sikkerhedernes værdi
17	Øvrigt engagement	<ul style="list-style-type: none"> Ingen forretningsmæssig risiko 	<ul style="list-style-type: none"> Ikke OIV Ikke merbehov for reservation 	<ul style="list-style-type: none"> Ingen uenighed
18	Ejendoms-engagement	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Renteoprul/forhøjelse af engagement <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Renteoprul/forhøjelse af engagement 	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> OIV Merbehov: 150-200 mio. kr. (N) <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> OIV Merbehov: 19 mio. kr. (N) 	<ul style="list-style-type: none"> Regelgrundlaget for afdækning af risiko Vurdering af sikkerhedernes værdi
19	Ejendoms-engagement	<ul style="list-style-type: none"> Ingen forretningsmæssig risiko 	<ul style="list-style-type: none"> Ikke OIV Ikke merbehov for reservation 	<ul style="list-style-type: none"> Ingen uenighed
20	Ejendoms-engagement	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Valutaspekulation <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Valutaspekulation 	<ul style="list-style-type: none"> Ikke OIV Ikke merbehov for reservation 	<ul style="list-style-type: none"> Ingen uenighed
21	Ejendoms-engagement	<ul style="list-style-type: none"> Ingen forretningsmæssig risiko 	<ul style="list-style-type: none"> Ikke OIV Ikke merbehov for reservation 	<ul style="list-style-type: none"> Ingen uenighed

Forkortelser: N: nedskrivning, S: solvensreservation, OIV: objektiv indikation for værdiforringelse.

Sag	Engagementstype	Forretningsmæssig risiko	Økonomisk risiko ¹⁾	Forklaringer på forskelle i Finansiell Stabilitets og Finanstilsynets vurderinger ²⁾
22	Øvrigt engagement	<ul style="list-style-type: none"> Ingen forretningsmæssig risiko 	<ul style="list-style-type: none"> Ikke OIV Ikke merbehov for reservation 	<ul style="list-style-type: none"> Ingen uenighed
23	Ejendoms-engagement	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Renteoprul/forhøjelse af engagement Indfrielse af delengagement hos andre pengeinstitutter Stråmands-/parkerings-handel <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Renteoprul/forhøjelse af engagement Indfrielse af delengagement hos andre pengeinstitutter 	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> OIV Merbehov: 55-65 mio. kr. (N) <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> OIV Ikke merbehov for reservation 	<ul style="list-style-type: none"> Regelgrundlaget for afdækning af risiko Vurdering af sikkerhedernes værdi
24	Ejendoms-engagement	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Stråmands-/parkerings-handel <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Stråmands-/parkerings-handel 	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> OIV Merbehov: 50 mio. kr. (N) <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> OIV Ikke merbehov for reservation 	<ul style="list-style-type: none"> Regelgrundlaget for afdækning af risiko Vurdering af sikkerhedernes værdi
25	Øvrigt engagement	<ul style="list-style-type: none"> Ingen forretningsmæssig risiko 	<ul style="list-style-type: none"> OIV Ikke merbehov for reservation 	<ul style="list-style-type: none"> Ingen uenighed
26	Ejendoms-engagement	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Renteoprul/forhøjelse af engagement Valutaspekulation <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Renteoprul/forhøjelse af engagement Indfrielse af delengagement hos andre pengeinstitutter Valutaspekulation 	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> OIV Merbehov: 0-15 mio. kr. (N) <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> OIV Merbehov: 17 mio. kr. (S) 	<ul style="list-style-type: none"> Ingen uenighed (ubetydelig forskel)
27	Ejendoms-engagement	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Renteoprul/forhøjelse af engagement Betalt foranstående panter <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Renteoprul/forhøjelse af engagement Stråmands-/parkerings-handel Indfrielse af delengagement hos andre pengeinstitutter Betalt foranstående panter 	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> OIV Merbehov: 25-50 mio. kr. (N) <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> OIV Ikke merbehov for reservation 	<ul style="list-style-type: none"> Regelgrundlaget for afdækning af risiko Vurdering af sikkerhedernes værdi

Forkortelser: N: nedskrivning, S: solvensreservation, OIV: objektiv indikation for værdiforringelse.

Sag	Engagementstype	Forretningsmæssig risiko	Økonomisk risiko ¹⁾	Forklaringer på forskelle i Finansiell Stabilitets og Finanstilsynets vurderinger ²⁾
28	Ejendoms-engagement	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Renteoprul/forhøjelse af engagement Stråmands-/parkerings-handel <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Renteoprul/forhøjelse af engagement Stråmands-/parkerings-handel 	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> OIV Merbehov: 70 mio. kr. (N) <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Ikke OIV Ikke merbehov for reservation 	<ul style="list-style-type: none"> Regelgrundlaget for afdækning af risiko
29	Øvrigt engagement	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Renteoprul/forhøjelse af engagement Indfrielse af delengagement hos andre pengeinstitutter Lommepenge <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Renteoprul/forhøjelse af engagement Indfrielse af delengagement hos andre pengeinstitutter Lommepenge 	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> OIV Merbehov: 40-50 mio. kr. (N) <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> OIV på en del af engagementet Ikke merbehov for reservation 	<ul style="list-style-type: none"> Regelgrundlaget for afdækning af risiko
30	Ejendoms-engagement	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Renteoprul/forhøjelse af engagement <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Renteoprul/forhøjelse af engagement Lange betalingsrækker 	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> OIV Merbehov: 55 mio. kr. (N) <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> OIV Merbehov: 2 mio. kr. (S) 	<ul style="list-style-type: none"> Regelgrundlaget for afdækning af risiko
31	Øvrigt engagement	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Valutaspekulation Indfrielse af delengagement hos andre pengeinstitutter <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Valutaspekulation Indfrielse af delengagement hos andre pengeinstitutter 	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> OIV Ikke merbehov for reservation <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> OIV Ikke merbehov for reservation 	<ul style="list-style-type: none"> Ingen uenighed
32	Øvrigt engagement	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Renteoprul/forhøjelse af engagement Indfrielse af delengagement hos andre pengeinstitutter <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Renteoprul/forhøjelse af engagement Indfrielse af delengagement hos andre pengeinstitutter 	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> OIV Ikke merbehov for reservation <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> OIV Ikke merbehov for reservation 	<ul style="list-style-type: none"> Ingen uenighed

Forkortelser: N: nedskrivning, S: solvensreservation, OIV: objektiv indikation for værdiforringelse.

Sag	Engagementstype	Forretningsmæssig risiko	Økonomisk risiko ¹⁾	Forklaringer på forskelle i Finansiell Stabilitets og Finanstilsynets vurderinger ²⁾
33	Ejendoms-engagement	<ul style="list-style-type: none"> Ingen forretningsmæssig risiko 	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Ikke OIV Ikke merbehov for reservation <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Ikke OIV Ikke merbehov for reservation 	<ul style="list-style-type: none"> Ingen uenighed
34	Ejendoms-engagement	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Renteoprul/forhøjelse af engagement Stråmands-/parkerings-handel <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Renteoprul/forhøjelse af engagement Stråmands-/parkerings-handel Valutaspekulation 	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> OIV Merbehov: 35-60 mio. kr. (N) <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> OIV Ikke merbehov for reservation 	<ul style="list-style-type: none"> Regelgrundlaget for afdækning af risiko Vurdering af sikkerhedernes værdi
35	Ejendoms-engagement	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Renteoprul/forhøjelse af engagement Indfrielse af delengagement hos andre pengeinstitutter Stråmands-/parkerings-handel <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Renteoprul/forhøjelse af engagement Stråmands-/parkerings-handel 	<p><i>Finansiell Stabilitet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> OIV Merbehov: 25-60 mio. kr. (N) <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> OIV Ikke merbehov for reservation 	<ul style="list-style-type: none"> Regelgrundlaget for afdækning af risiko Vurdering af sikkerhedernes værdi (Finansiell Stabilitets øvre skøn)
I alt	I alt	I alt	I alt	I alt
Ejendoms-engagement (25)	<i>Finansiell Stabilitet</i>	<i>Finansiell Stabilitet</i>	<i>Finansiell Stabilitet</i>	<ul style="list-style-type: none"> Forskellig vurdering af sikkerhedernes værdi (11), herunder i forhold til Finansiell Stabilitets nedre skøn (6) og øvre skøn (5) Regelgrundlaget for afdækning af risiko (20)
Øvrigt engagement (10)	<ul style="list-style-type: none"> Forretningsmæssig risiko (24) <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Forretningsmæssig risiko (25) 	<ul style="list-style-type: none"> OIV (25) Merbehov: 1,7-2,5 mia. kr. (N) <p><i>Finanstilsynet</i></p> <ul style="list-style-type: none"> OIV (23) Merbehov: 382 mio. kr. (N: 127 mio. kr., S: 255 mio. kr.) 		

¹⁾ Det merbehov, der står anført under Finansiell Stabilitet, indeholder kun behovet for nedskrivninger, idet Finansiell Stabilitets modsvarende reduktion af solvensreservationsniveauet ikke er angivet på engagementsniveau.

²⁾ Rigsrevisionen har bedt Finanstilsynet forklare forskellen på Finansiell Stabilitets og Finanstilsynets vurderinger i forhold til en overordnet kategorisering.

Forkortelser: N: nedskrivning, S: solvensreservation, OIV: objektiv indikation for værdiforringelse.

Bilag 2. Ordliste

Aktieemission	En udstedelse af aktier.
Basiskapital	Finansielle virksomheders kapitalgrundlag til opfyldelse af solvensbehovet og det lovmæssige kapitalkrav. Basiskapital omfatter kernekapital og supplerende kapital, idet supplerende kapital højst må udgøre halvdelen af basiskapitalen.
Bonitet (kreditbonitet)	Et udtryk for kreditværdigheden af en kunde eller et engagement. En høj bonitet svarer til en lav risiko.
Dividende	Den procentdel af et anmeldt tilgodehavende, fx i et krakket pengeinstitut eller et konkursbo, som en kreditor får udbetalt ved boets afslutning. En dividende procent på 84,4 i Amagerbankens tilfælde indebærer, at kreditorerne modtager 84,4 % af deres tilgodehavende.
Egenkapital	Ejernes andel af virksomhedens kapital, herunder aktie- eller andelskapital, akkumulerede overskud mv. Egenkapital opgøres som værdien af aktiverne med fradrag af gæld og øvrige forpligtelser.
Engagement	Summen af alle mellemværender mellem pengeinstituttet og kunden, der indebærer en kreditrisiko for pengeinstituttet.
Funktionsundersøgelse	Finanstilsynet kan supplere sine ordinære undersøgelser med funktionsundersøgelser. Det er mindre undersøgelser, hvor Finanstilsynet gennemgår ét eller flere udvalgte områder, fx et pengeinstituts kreditområde.
Garantifonden for Indskydere og Investorer (Indskydergarantifonden)	En privat, selvejende fond, som yder indskydere og investorer i danske pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber erstatning for visse tab i forbindelse med en betalingsstandsning eller konkurs.
Hensættelse	Et beløb, der afsættes i et regnskab til at dække forventede tab, omkostninger eller forpligtelser.
Hybrid kernekapital	Udgør – sammen med den egentlige kernekapital og supplerende kapital – basiskapitalen i finansielle virksomheder. Der kan være knyttet rettigheder eller pligter til at konvertere hybrid kernekapital til aktiekapital. Det statslige kapitalindskud i medfør af Bankpakke II (Kreditpakken) blev givet i form af hybrid kernekapital.
IFRS-/IAS-reglerne	International Financial Reporting Standards (IFRS) og International Accounting Standards (IAS) er de internationale regnskabsstandarder, der udarbejdes af den uafhængige institution International Accounting Standards Board (IASB) med henblik på at gøre regnskaber sammenlignelige på tværs af lande.
Individuel statsgaranti	Ordning under Bankpakke II (Kreditpakken), hvor Finansiell Stabilitet A/S på vegne af staten i op til 3 år kunne garantere for obligationer og lån, som penge- og realkreditinstitutterne udstedte frem til den 31. december 2010. Garantien indebærer, at staten garanterede for rentebetalingen og tilbagebetalingen på lånene. Garantien blev tildelet efter ansøgning.
Kapitalkrav	Se solvensbehov og solvenskrav.
Kernekapital	Indbetalt aktie-, andels- eller garantikapital og almindelige reserver, som er korrigeret for bl.a. immaterielle aktiver og tillagt den hybride kernekapital.
Kreditrisiko	Risikoen for at lide et tab som følge af en modparts misligholdelse af sine betalingsforpligtelser over for pengeinstituttet.
Kreditvurdering	En vurdering af en modparts kreditværdighed – evnen til at forrente og tilbagebetale et lån og dermed overholde kreditvilkårene.
Nedskrivning	For udlån, hvorpå der forventes et tab (dvs. der er indtrådt objektiv indikation for værdiforringelse (OIV)), skal pengeinstituttet nedskrive udlånet til nutidsværdien af de forventede fremtidige betalinger, herunder realisation af sikkerheder.

Objektiv indikation for værdiforringelse (OIV)	OIV forekommer i tilfælde, hvor særlige begivenheder er indtruffet, fx at låntager er i betydelige økonomiske vanskeligheder. Hvorvidt der er OIV, baseres på et skøn. Hvis der er konstateret OIV, nedskrives det forventede tab i regnskabet.
Prospekt	En redegørelse for et pengeinstituts opbygning, status og funktioner mv. i forbindelse med udstedelse af aktier eller obligationer.
Påbud	Se risikoplysning.
Regnskabsmæssigt skøn	En tilnærmet værdi af en post som følge af mangel på en præcis målemetode. Ifølge regnskabsreglerne er anvendelsen af skøn derfor i forbindelse med vurderingen af udlån som oftest nødvendig og mindsker ikke regnskabets pålidelighed, forudsat at skønnene er rimelige og velunderbyggede.
Risikoplysning	Anvendes, når Finanstilsynet vurderer, at der er behov for at henlede opmærksomheden på et emne, uden at der foreligger en lovovertredelse fra pengeinstituttets side. Hvis pengeinstituttet handler på en lovstridig måde eller undlader at handle, hvor handling er påkrævet, anvendes påbud.
Simple kreditorer	Kreditorer, som ved en konkurs først får tilgodeset sine fordringer efter de privilegerede kreditorer (fx omkostninger ved boets behandling, løn og pensionskrav), men før efterstillede kreditorer (aktionærer og supplerende kapital, fx hybrid kernekapital og efterstillet lånekapital). Simple kreditorer omfatter bl.a. indlånskunder, hvis indlån ikke er dækket af Garantifonden for Indskydere og Investorer (nettoindlån over 750.000 kr.) og andet ikke-efterstillet gæld (fx gæld til kreditinstitutter og udstedte obligationer).
Solvensbehov	Et pengeinstitut skal opgøre sit individuelle solvensbehov, dvs. hvor stor en basiskapital pengeinstituttet skal have for at dække de risici, som følger af pengeinstituttets virksomhed. Det fremgår af lov om finansiel virksomhed, at basiskapitalen mindst skal udgøre 8 % af de risikovægtede poster.
Solvenskrav	Et pengeinstitut skal have en basiskapital, der har en størrelse, type og fordeling, som er passende til at dække pengeinstituttets risici. Finanstilsynet kan på den baggrund fastsætte et højere individuelt solvenskrav end minimumskravet på 8 % af de risikovægtede poster. Finanstilsynet kan pålægge et pengeinstitut at foretage solvensmæssige nedskrivninger af aktiver mv. til brug for opgørelsen af basiskapitalen.
Supplerende kapital	Ansvarlig lånekapital, som under nærmere betingelser kan indgå i basiskapitalen.